

OBWIESZCZENIE MINISTRA PRACY I POLITYKI SOCJALNEJ**z dnia 22 lutego 1997 r.****w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu ustawy
o zatrudnieniu i przeciwdziałaniu bezrobociu**

1. Na podstawie art. 9 ustawy z dnia 6 grudnia 1996 r. o zmianie ustawy o zatrudnieniu i przeciwdziałaniu bezrobociu oraz o zmianie niektórych ustaw (Dz.U. Nr 147, poz. 687) ogłasza się w załączniku do niniejszego obwieszczenia jednolity tekst ustawy z dnia 14 grudnia 1994 r. o zatrudnieniu i przeciwdziałaniu bezrobociu (Dz.U. z 1995 r. Nr 1, poz. 1) z uwzględnieniem zmian wprowadzonych:

- 1) ustawą z dnia 22 grudnia 1995 r. o zmianie ustawy o zatrudnieniu i przeciwdziałaniu bezrobociu oraz o zmianie niektórych ustaw (Dz.U. z 1996 r. Nr 5, poz. 34)
 - ujętych w obwieszczeniu Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 6 marca 1996 r. w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu ustawy o zatrudnieniu i przeciwdziałaniu bezrobociu (Dz.U. Nr 47, poz. 211),
- 2) ustawą z dnia 14 czerwca 1996 r. o zmianie ustawy o pomocy społecznej oraz ustawy o zatrudnieniu i przeciwdziałaniu bezrobociu (Dz.U. Nr 100, poz. 459),
- 3) ustawą z dnia 8 sierpnia 1996 r. o zmianie niektórych ustaw normujących funkcjonowanie gospodarki i administracji publicznej (Dz.U. Nr 106, poz. 496),
- 4) ustawą z dnia 6 grudnia 1996 r. o zmianie ustawy o zatrudnieniu i przeciwdziałaniu bezrobociu oraz o zmianie niektórych ustaw (Dz.U. Nr 147, poz. 687)

oraz zmian wynikających z przepisów ogłoszonych przed dniem wydania jednolitego tekstu.

2. Podany w załączniku do niniejszego obwieszczenia jednolity tekst ustawy nie obejmuje:

- 1) art. 68-73 ust. 1 i 2 oraz art. 74 i 75 ustawy z dnia 14 grudnia 1994 r. o zatrudnieniu i przeciwdziałaniu bezrobociu (Dz.U. z 1995 r. Nr 1, poz. 1), które stanowią:

„Art. 68. W ustawie z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego w art. 210 po wyrazach „ubezpieczeń społecznych” skreśla się przecinek i dodaje wyrazy „oraz z zakresu zatrudnienia i bezrobocia”.

Art. 69. W ustawie z dnia 9 maja 1991 r. o zatrudnianiu i rehabilitacji zawodowej osób niepełnosprawnych (Dz.U. Nr 46, poz. 201,

Nr 80, poz. 350 i Nr 110, poz. 472, z 1992 r. Nr 21, poz. 85 oraz z 1993 r. Nr 11, poz. 50 i Nr 28, poz. 127) w art. 26 w ust. 1 w pkt 2 wyraz „bezrobotni” zastępuje się wyrazami „poszukujący pracy”.

Art. 70. W ustawie z dnia 10 marca 1994 r. o zmianie ustawy o zatrudnieniu i bezrobociu oraz o zmianie ustawy o powszechnym obowiązku obrony Rzeczypospolitej Polskiej (Dz.U. Nr 43, poz. 165) skreśla się art. 3.

Art. 71. W ustawie z dnia 19 sierpnia 1994 r. o zmianie ustawy o zatrudnieniu i bezrobociu oraz o zmianie ustawy o zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin (Dz.U. Nr 108, poz. 516) skreśla się art. 3.

Art. 72. 1. Bezrobotnemu, który z mocy art. 61 ust. 1 ustawy z dnia 16 października 1991 r. o zatrudnieniu i bezrobociu utracił prawo do zasiłku, przyznane na podstawie art. 15 ust. 2 pkt 10 ustawy z dnia 29 grudnia 1989 r. o zatrudnieniu (Dz.U. Nr 75, poz. 446, z 1990 r. Nr 9, poz. 57 i Nr 56, poz. 323 oraz z 1991 r. Nr 7, poz. 24 i Nr 46, poz. 201), przywraca się, od dnia 1 stycznia 1995 r., prawo do zasiłku uzupełniającego przez okres do 9 miesięcy, jeżeli od dnia utraty prawa do zasiłku posiada status bezrobotnego.

2. Przywrócenie prawa do zasiłku na okres uzupełniający, o którym mowa w ust. 1, następuje na wniosek bezrobotnego.

Art. 73. 1. Zasiłki, zasiłki szkoleniowe oraz inne świadczenia przyznane bezrobotnym przed dniem wejścia w życie ustawy wypłaca się nadal według dotychczas obowiązujących przepisów, z zastrzeżeniem ust. 2 i 4.

2. Skrócenie okresu pobierania zasiłku, o którym mowa w art. 25 ust. 8, może nastąpić jedynie, gdy przyczyny wymienione w art. 27 ust. 1 pkt 1-3 wystąpiły po dniu wejścia w życie ustawy.”

„Art. 74. 1. Po dniu wejścia w życie ustawy rady zatrudnienia działają w składzie powołanym według dotychczasowych przepisów do końca kadencji, na którą zostały powołane, z zastrzeżeniem ust. 2.

2. W przypadku gdy na obszarze rejonu rządowej administracji ogólnej działa więcej niż jedna rejonowa rada zatrudnienia, powołuje się nową rejonową radę zatrudnienia na zasadach określonych w niniejszej ustawie.

3. Do czasu powołania rejonowych rad zatrudnienia, o których mowa w ust. 2, działają rejonowe rady zatrudnienia powołane na podstawie dotychczasowych przepisów.

Art. 75. Do czasu wydania przepisów wykonawczych przewidzianych w ustawie, nie dłużej jednak niż przez okres 6 miesięcy od dnia jej wejścia w życie, obowiązują dotychczasowe akty wykonawcze, jeżeli nie są sprzeczne z niniejszą ustawą.”;

- 2) art. 4-6 i 8 ustawy z dnia 22 grudnia 1995 r. o zmianie ustawy o zatrudnieniu i przeciwdziałaniu bezrobociu oraz o zmianie niektórych ustaw (Dz.U. z 1996 r. Nr 5, poz. 34), które stanowią:

„Art. 4. 1. Absolwenci zarejestrowani jako bezrobotni przed dniem wejścia w życie ustawy uprawnieni są do zasiłków, zasiłków szkoleniowych i innych świadczeń na dotychczasowych zasadach.

2. Bezrobotni, którzy przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy nabyli prawo do zasiłku, o którym mowa w art. 24 ust. 5 ustawy wymienionej w art. 1, zachowują do niego prawo także w przypadku, gdy zamieszkują w rejonie administracyjnym (gminie) nie uznanym za zagrożony szczególnie wysokim bezrobociem strukturalnym.
3. Stypendia, o których mowa w art. 37a, 37b i 37d ustawy wymienionej w art. 1, mogą być przyznane absolwentom, którzy zarejestrują się jako bezrobotni począwszy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.
4. Przepis art. 1 pkt 11 lit. f) ustawy stosuje się do bezrobotnych skierowanych do prac interwencyjnych lub robót publicznych począwszy od dnia jej wejścia w życie.

Art. 5. Przepisy wykonawcze, wydane przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy na podstawie upoważnienia zawartego w art. 49 ust. 2 ustawy wymienionej w art. 1, zachowują moc do czasu wydania przepisów na podstawie upoważnienia w brzmieniu określonym w niniejszej ustawie, nie dłużej niż 6 miesięcy.

Art. 6. 1. Okres zatrudnienia od 1 lipca do 31 grudnia 1994 r. w wymiarze niższym od połowy wymiaru czasu pracy obowiązującego w danym zawodzie lub służbie zalicza się do okresu, od którego zależy nabycie prawa i długość okresu pobierania zasiłku, jeżeli w okresie tego zatrudnienia nie był pobierany zasiłek.

2. Zasiłek, uzyskany na podstawie ust. 1, przyznawany jest na wniosek bezrobotnego od dnia złożenia wniosku; zasiłek przysługuje, jeżeli bezrobotny w dniu rejestracji spełniał warunki do jego otrzymania po zaliczeniu okresów zatrudnienia, o których mowa w ust. 1.”

„Art. 8. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 marca 1996 r., z wyjątkiem przepisów:

- 1) art. 1 pkt 13 dotyczącego art. 27 ust. 1 pkt 3, który wchodzi w życie pierwszego dnia czwartego miesiąca następującego po miesiącu ogłoszenia ustawy,
- 2) art. 2, który wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1995 r.”;

- 3) art. 8 ustawy z dnia 14 czerwca 1996 r. o zmianie ustawy o pomocy społecznej oraz ustawy o zatrudnieniu i przeciwdziałaniu bezrobociu (Dz.U. Nr 100, poz. 459), który stanowi:

„Art. 8. Ustawa wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia, z tym że art. 35 ust. 3 i 4 oraz art. 46 ust. 8 ustawy, o której mowa w art. 1, w brzmieniu ustalonym niniejszą ustawą wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1998 r.”;

- 4) art. 84 ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o zmianie niektórych ustaw normujących funkcjonowanie gospodarki i administracji publicznej (Dz.U. Nr 106, poz. 496), który stanowi:

„Art. 84. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1997 r., z wyjątkiem art. 3, art. 7, art. 9, art. 10, art. 20, art. 24, art. 32, art. 34, art. 37, art. 45-47, art. 50, art. 66, art. 73 ust. 1, 2 i 4, art. 74, art. 76, art. 79, art. 80 i art. 82, które wchodzi w życie z dniem 1 października 1996 r., oraz art. 41, który wchodzi w życie z dniem wejścia w życie ustawy konstytucyjnej z dnia 21 czerwca 1996 r. o zmianie ustawy konstytucyjnej z dnia 17 października 1992 r. o wzajemnych stosunkach między władzą ustawodawczą i wykonawczą Rzeczypospolitej Polskiej oraz o samorządzie terytorialnym (Dz.U. Nr 106, poz. 488).”;

- 5) art. 8 oraz art. 10 ustawy z dnia 6 grudnia 1996 r. o zmianie ustawy o zatrudnieniu i przeciwdziałaniu bezrobociu oraz o zmianie niektórych ustaw (Dz.U. Nr 147, poz. 687), które stanowią:

„Art. 8. 1. Bezrobotnemu, który nabył prawo do zasiłku lub zasiłku szkoleniowego przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, zasiłki te wypłaca się w wysokości i przez okres wynikający z dotychczasowych przepisów, z zastrzeżeniem ust. 2-5.

2. Bezrobotny, który nabył prawo do zasiłku przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, ma prawo do zasiłku w wysokości określonej w niniejszej ustawie, jeżeli jest to korzystniejsze. Ustalenie tego prawa następuje na wniosek bezrobotnego.
3. Bezrobotnemu nie posiadającemu prawa do zasiłku w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy, dodatek szkoleniowy przysługuje, jeżeli szkolenie rozpoczął po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy.
4. Bezrobotny, który w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy pobiera zasiłek na podstawie dotychczasowego przepisu art. 25 ust. 6 ustawy wymienionej w art. 1, zachowuje prawo do jego pobierania na dotychczasowych zasadach przez okres 6 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy, chyba że zajdą okoliczności powodujące wcześniejszą utratę prawa do zasiłku.
5. Bezrobotny, który od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy uzyskuje wynagrodzenie lub dochód z tytułu zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej w wysokości niższej od połowy naj-

niższego wynagrodzenia, zachowuje status osoby bezrobotnej oraz prawo do zasiłku na dotychczasowych zasadach przez okres 6 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

6. Prawo do zasiłku przedemerytalnego i świadczenia przedemerytalnego przysługuje osobom spełniającym warunki do jego przyznania, jeżeli:

- 1) zarejestrowane zostały w rejonowym urzędzie pracy po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy,
- 2) w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy uprawnione były do zasiłku do czasu uzyskania uprawnień emerytalnych.

7. Do okresu, od którego w myśl ustawy wymienionej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, zależy nabycie prawa, wysokość i okres pobierania zasiłku, zasiłku przedemerytalnego lub świadczenia przedemerytalnego, zalicza się również okresy zatrudnienia, innej pracy zarobkowej i prowadzenia pozarolniczej działalności, przypadające przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, jeżeli w tym okresie podstawę wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne lub zaopatrzenie emerytalne i Fundusz Pracy stanowiła kwota wynosząca co najmniej połowę najniższego wynagrodzenia miesięcznie.

8. Stopę bezrobocia, o której mowa w art. 35 ustawy wymienionej w art. 1 niniejszej ustawy, według stanu na dzień 30 czerwca 1996 r. Prezes Głównego Urzędu Statystycznego ogłosi w ciągu jednego miesiąca od dnia ogłoszenia niniejszej ustawy.”

„Art. 10. Ustawa wchodzi w życie pierwszego dnia miesiąca następującego po dniu ogłoszenia, z tym że:

- 1) art. 23 ust. 1 pkt 2, ust. 2 i 4, art. 25 ust. 11 i 12, art. 27 ust. 1 pkt 3 i 4 oraz art. 40 pkt 1 ustawy, o której mowa w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, wchodzi w życie pierwszego dnia siódmego miesiąca następującego po dniu ogłoszenia,
- 2) art. 25 ust. 1 pkt 1, 2 i 3 lit. a) ustawy, o której mowa w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, wchodzi w życie pierwszego dnia czwartego miesiąca następującego po dniu ogłoszenia,
- 3) art. 2 wchodzi w życie z dniem ogłoszenia,
- 4) art. 3 wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1998 r.,
- 5) art. 4 z wyłączeniem pkt 8 lit. c), pkt 10 i pkt 14 lit. a) oraz art. 7 wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 14 września 1996 r.,
- 6) art. 6 wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1999 r.”

USTAWA
z dnia 14 grudnia 1994 r.

o zatrudnieniu i przeciwdziałaniu bezrobociu

Rozdział 1
Przepisy ogólne

Art. 1.

1. Ustawa określa zadania państwa w zakresie łagodzenia skutków bezrobocia, zatrudnienia oraz aktywizacji zawodowej bezrobotnych i innych osób poszukujących pracy.
2. Ustawa ma zastosowanie do:
 - 1) obywateli polskich zamieszkałych w Polsce, poszukujących i podejmujących zatrudnienie lub inną pracę zarobkową na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz zatrudnienie za granicą u pracodawców zagranicznych,
 - 2) cudzoziemców przebywających na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i posiadających kartę stałego pobytu lub którym nadano status uchodźcy w Rzeczypospolitej Polskiej, poszukujących i podejmujących zatrudnienie lub inną pracę zarobkową na terytorium Polski,
 - 3) cudzoziemców, którym starosta udzielił zgody na zatrudnienie lub inną pracę zarobkową na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.
3. Na zasadach określonych w ustawie zasiłki i inne świadczenia z tytułu pozostawania bez pracy przysługują osobom, o których mowa w ust. 2 pkt 1 i 2.

Art. 2.

1. Ilekroć w ustawie jest mowa o:
 - 1) absolwencie - oznacza to bezrobotnego w okresie do upływu 12 miesięcy od dnia określonego w dyplomie, świadectwie ukończenia szkoły lub zaświadczeniu o ukończeniu kursu, jeżeli jest:
 - a) absolwentem ponadpodstawowej szkoły publicznej lub niepublicznej o uprawnieniach szkoły publicznej albo szkoły wyższej państwowej lub niepaństwowej - dla młodzieży,
 - b) absolwentem studiów podyplomowych lub doktoranckich, podjętych w okresie 6 miesięcy od dnia ukończenia szkoły wyższej,

Opracowano na podstawie: tj. Dz.U. z 1997 r. Nr 25, poz. 128, Nr 28, poz. 153, Nr 41, poz. 255, Nr 63, poz. 403, Nr 93, poz. 569, Nr 107, poz. 692, Nr 121, poz. 770, Nr 123, poz. 776, z 1998 r. Nr 66, poz. 431, Nr 106, poz. 668, Nr 108, poz. 684, Nr 137, poz. 887, Nr 162, poz. 1112, poz. 1118 i poz. 1126, z 1999 r. Nr 60, poz. 636, z 2000 r. Nr 12, poz. 136, Nr 31, poz. 384, Nr 48, poz. 550, Nr 70, poz. 820, Nr 106, poz. 1118, Nr 122, poz. 1323;

obw. Prez.TK dot. art. 23 ust. 2 pkt 3 (Dz.U. z 1997 r. Nr 63, poz. 403)

- c) absolwentem szkoły, o której mowa w lit.a), dla dorosłych, jeżeli w ostatnich 12 miesiącach trwania nauki nie był zatrudniony,
 - d) absolwentem co najmniej 12-miesięcznego przygotowania zawodowego, odbytego w ramach Ochotniczych Hufców Pracy,
 - e) absolwentem dziennych kursów zawodowych, trwających co najmniej 24 miesiące, jeżeli w okresie ostatnich 12 miesięcy ich trwania nie był zatrudniony,
 - f) absolwentem szkoły specjalnej,
 - g) niepełnosprawnym, który uzyskał uprawnienia do wykonywania zawodu,
- 2) bezrobotnym - oznacza to osobę, o której mowa w art. 1 ust. 2 pkt 1 i 2, nie zatrudnioną i nie wykonującą innej pracy zarobkowej, zdolną i gotową do podjęcia zatrudnienia w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującego w danym zawodzie lub służbie, z zastrzeżeniem lit.g), nie uczącą się w szkole w systemie dziennym, zarejestrowaną we właściwym dla miejsca zameldowania (stałego lub czasowego) powiatowym urzędzie pracy, jeżeli:
- a) ukończyła 18 lat, z wyjątkiem młodocianych absolwentów,
 - b) kobieta nie ukończyła 60 lat, a mężczyzna 65 lat,
 - c) nie nabyła prawa do emerytury lub renty z tytułu niezdolności do pracy, renty szkoleniowej albo po ustaniu zatrudnienia, innej pracy zarobkowej, zaprzestaniu prowadzenia pozarolniczej działalności nie pobiera zasiłku przedemerytalnego, świadczenia przedemerytalnego, świadczenia rehabilitacyjnego, zasiłku chorobowego, macierzyńskiego lub wychowawczego,
 - d) nie jest właścicielem lub posiadaczem (samoistnym lub zależnym) nieruchomości rolnej w rozumieniu przepisów Kodeksu cywilnego, o powierzchni użytków rolnych przekraczającej 2 ha przeliczeniowe, lub nie podlega ubezpieczeniu emerytalno-rentowemu z tytułu stałej pracy jako współmałżonek lub domownik w gospodarstwie rolnym o powierzchni użytków rolnych przekraczającej 2 ha przeliczeniowe,
 - e) nie jest właścicielem lub posiadaczem (samoistnym lub zależnym) gospodarstwa stanowiącego dział specjalny produkcji rolnej w rozumieniu przepisów podatkowych, chyba że dochód z działów specjalnych produkcji rolnej, obliczony dla ustalenia podatku dochodowego od osób fizycznych, nie przekracza wysokości przeciętnego dochodu z pracy w indywidualnych gospodarstwach rolnych z 2,0 ha przeliczeniowych, ustalonego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego, na podstawie przepisów o podatku rolnym, lub nie podlega ubezpieczeniu emerytalno-rentowemu z tytułu stałej pracy jako współmałżonek lub domownik w takim gospodarstwie,
 - f) nie podjęła pozarolniczej działalności od dnia wskazanego w zgłoszeniu do ewidencji do dnia wyrejestrowania tej działalności albo nie podlega - na podstawie odrębnych przepisów - obowiązkowi ubezpieczenia społecznego, z wyjątkiem ubezpieczenia społecznego rolników, lub zaopatrzenia emerytalnego,

- g) jest osobą niepełnosprawną, której stan zdrowia pozwala na podjęcie zatrudnienia co najmniej w połowie wymiaru czasu pracy obowiązującego w danym zawodzie lub służbie,
 - h) nie jest osobą tymczasowo aresztowaną lub nie odbywa kary pozbawienia wolności,
 - i) nie uzyskuje miesięcznie dochodu w wysokości przekraczającej połowę najniższego wynagrodzenia, z zastrzeżeniem lit. d),
 - j) nie pobiera, na podstawie przepisów o pomocy społecznej, zasiłku stałego, stałego wyrównawczego, gwarantowanego zasiłku okresowego lub renty socjalnej,
- 3) cudzoziemcach - oznacza to osoby nie posiadające obywatelstwa polskiego,
- 4) dochodach - oznacza to dochody z innego tytułu niż zatrudnienie lub inna praca zarobkowa podlegające opodatkowaniu na podstawie przepisów o podatku dochodowym od osób fizycznych,
- 5) dodatkowym miejscu pracy - oznacza to miejsce pracy utworzone dla bezrobotnego w wyniku udzielenia pożyczki z Funduszu Pracy,
- 5a) dodatku szkoleniowym - oznacza to kwotę wypłaconą bezrobotnemu w okresie szkolenia obejmującego przyuczenie do zawodu, przekwalifikowanie lub podwyższenie kwalifikacji zawodowych,
- 6) klubie pracy - oznacza to zajęcia dla bezrobotnych w celu nabycia umiejętności poszukiwania i uzyskiwania zatrudnienia,
- 7) koszcie szkolenia - oznacza to:
- a) uprzednio uzgodnioną należność przysługującą jednostce szkoleniowej,
 - b) koszt ubezpieczenia od następstw nieszczęśliwych wypadków,
 - c) koszt przejazdu i zakwaterowania, jeżeli szkolenie odbywa się w innej miejscowości niż miejsce zamieszkania bezrobotnego,
 - d) koszt niezbędnych badań lekarskich,
- 8) najniższym wynagrodzeniu - oznacza to najniższe wynagrodzenie pracowników, ogłoszone przez ministra właściwego do spraw pracy w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski” na podstawie odrębnych przepisów,
- 9) nielegalnym zatrudnieniu lub innej nielegalnej pracy zarobkowej - oznacza to:
- a) zatrudnienie przez pracodawcę osoby bez zawarcia z nią w wymaganym terminie umowy o pracę na piśmie,
 - b) niezgłoszenie osoby zatrudnionej lub wykonującej inną pracę zarobkową do ubezpieczenia społecznego,
 - c) zatrudnienie lub powierzenie innej pracy zarobkowej cudzoziemcowi nie posiadającemu karty stałego pobytu lub statusu uchodźcy w Rzeczypospolitej Polskiej bez zezwolenia lub zgody starosty lub na innym stanowisku albo na innych warunkach niż określone w zezwoleniu lub zgodzie,
 - d) podjęcie przez cudzoziemca nie posiadającego karty stałego pobytu lub statusu uchodźcy w Rzeczypospolitej Polskiej zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej bez zgody starosty,

- 10) nielegalnej działalności - oznacza to:
- a) prowadzenie pośrednictwa pracy albo kierowanie obywateli polskich do pracy za granicą bez wymaganego upoważnienia,
 - b) prowadzenie pośrednictwa pracy albo kierowanie obywateli polskich do pracy za granicą u pracodawców zagranicznych, w celu osiągnięcia zysku,
- 11) odpowiednim zatrudnieniu - oznacza to zatrudnienie, do którego bezrobotny ma wystarczające kwalifikacje lub może je wykonywać po uprzednim szkoleniu, jego stan zdrowia pozwala mu na wykonywanie tego zatrudnienia, a łączny czas dojazdu do miejsca zatrudnienia i z powrotem środkami komunikacji publicznej nie przekracza 3 godzin,
- 12) organach zatrudnienia - oznacza to Prezesa Krajowego Urzędu Pracy marszałków województw i starostów,
- 13) osobie samotnie wychowującej dzieci - oznacza to osobę, o której mowa w przepisach o podatku dochodowym od osób fizycznych,
- 14) osobie współpracującej - oznacza to osobę współpracującą w rozumieniu przepisów o ubezpieczeniu społecznym osób prowadzących działalność gospodarczą oraz ich rodzin, a także przepisów o ubezpieczeniu społecznym osób wykonujących pracę na podstawie umowy agencyjnej lub umowy zlecenia,
- 15) poszukującym pracy - oznacza to osobę nie zatrudnioną, o której mowa w art. 1 ust. 2 pkt 1 i 2, poszukującą zatrudnienia oraz osobę zatrudnioną zgłaszającą zamiar i gotowość podjęcia zatrudnienia w wyższym wymiarze czasu pracy, albo dodatkowego lub innego zatrudnienia, zarejestrowaną w powiatowym urzędzie pracy,
- 15a) pozarolniczej działalności - oznacza to pozarolniczą działalność w rozumieniu przepisów o systemie ubezpieczeń społecznych,
- 16) innej pracy zarobkowej - oznacza to wykonywanie pracy na podstawie umowy agencyjnej, umowy zlecenia, umowy o dzieło albo w okresie członkostwa w rolniczej spółdzielni produkcyjnej lub spółdzielni kółek rolniczych (usług rolniczych),
- 17) pracodawcy - oznacza to jednostkę organizacyjną, chociażby nie posiadała osobowości prawnej, a także osobę fizyczną, jeżeli zatrudniają one pracowników,
- 18) pracach interwencyjnych - oznacza to zatrudnienie bezrobotnego przez pracodawcę w okresie nie dłuższym niż 12 miesięcy, jeżeli zatrudnienie to nastąpiło w wyniku umowy zawartej z powiatowym urzędem pracy,
- 18a) pożyczce szkoleniowej - oznacza to pożyczkę udzieloną bezrobotnemu na sfinansowanie kosztów szkolenia podejmowanego bez skierowania powiatowego urzędu pracy na to szkolenie,
- 19) programach specjalnych - oznacza to działania, w celu promocji zatrudnienia, inicjowane przez organy zatrudnienia na rzecz osób zakwalifikowanych do grup ryzyka na lokalnych rynkach pracy,
- 20) przeciętnym wynagrodzeniu - oznacza to przeciętne miesięczne wynagrodzenie w gospodarce narodowej w poprzednim kwartale od pierwszego dnia na-

stępnego miesiąca po ogłoszeniu przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”,

- 20a) przyczynach dotyczących zakładu pracy - oznacza to rozwiązanie stosunku pracy (stosunku służbowego) z powodu ogłoszenia upadłości pracodawcy, jego likwidacji lub likwidacji stanowiska pracy z przyczyn ekonomicznych, organizacyjnych, produkcyjnych albo technologicznych, a także wygaśnięcie stosunku pracy (stosunku służbowego) z powodu śmierci pracodawcy lub gdy przepisy ustawy przewidują wygaśnięcie stosunku pracy w przypadku przejścia zakładu pracy lub jego części na innego pracodawcę i niezaproponowania przez tego pracodawcę nowych warunków pracy i płacy,
 - 21) robotach publicznych - oznacza to zatrudnienie bezrobotnego w okresie nie dłuższym niż 12 miesięcy przy wykonywaniu prac zorganizowanych przez organy samorządu terytorialnego lub instytucje użyteczności publicznej oraz organizacje statutowo zajmujące się problematyką: ochrony środowiska, kultury, oświaty, sportu i turystyki, opieki zdrowotnej oraz pomocy społecznej, a także spółki wodne i ich związki, jeżeli prace te są finansowane lub dofinansowane ze środków samorządu terytorialnego, budżetu państwa, funduszy celowych lub środków instytucji, organizacji, spółek wodnych i ich związków,
 - 21a) stażu - oznacza to nabywanie umiejętności praktycznych do wykonywania pracy poprzez wykonywanie zadań w miejscu pracy przez absolwenta, bez nawiązania stosunku pracy z pracodawcą,
 - 21b) stypendium - oznacza to kwotę wypłacaną z Funduszu Pracy bezrobotnemu, zarejestrowanemu w powiatowym urzędzie pracy po raz pierwszy jako absolwent, w okresie odbywania: szkolenia, stażu u pracodawcy oraz przez okres nauki w szkole ponadpodstawowej dla dorosłych,
 - 21c) staroście - oznacza to starostę powiatu lub prezydenta miasta na prawach powiatu sprawującego zwierzchnictwo nad działalnością powiatowego urzędu pracy,
 - 22) szkoleniu - oznacza to przyuczenie do zawodu, przekwalifikowanie, podwyższenie kwalifikacji zawodowych lub naukę umiejętności poszukiwania i uzyskiwania zatrudnienia,
 - 22a) składkach na ubezpieczenie społeczne - oznacza to składki na ubezpieczenia emerytalne, rentowe i wypadkowe, finansowane z własnych środków płatnika tych składek,
 - 23) zasiłku - oznacza to zasiłek dla bezrobotnych,
 - 25) zatrudnieniu - oznacza to wykonywanie pracy na podstawie stosunku pracy, stosunku służbowego oraz umowy o pracę nakładczą. **pkt 24 w ust. 1 w art. 2 skreślony**
2. Okres, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, przedłuża się o czas odbywania przez absolwenta zasadniczej służby wojskowej, nadterminowej zasadniczej służby wojskowej, przeszkolenia wojskowego absolwentów szkół wyższych, służby wojskowej pełnionej w charakterze kandydata na żołnierza zawodowego, ćwiczeń wojskowych, okresowej służby wojskowej oraz zasadniczej służby w obronie cywilnej i służby zastępczej.
3. Badania lekarskie, mające na celu stwierdzenie zdolności bezrobotnego do pracy, przeprowadzają, na wniosek kierownika powiatowego urzędu pracy, lekarze

ubezpieczenia zdrowotnego w rozumieniu przepisów o powszechnym ubezpieczeniu zdrowotnym.

Rozdział 2

Organy zatrudnienia i rady zatrudnienia

Art. 3.

Zadania określone w ustawie realizuje minister właściwy do spraw pracy przy pomocy Prezesa Krajowego Urzędu Pracy oraz samorząd województwa, wojewoda i samorząd powiatowy, którzy współdziałają z organami, organizacjami i instytucjami zajmującymi się problematyką zatrudnienia i przeciwdziałania bezrobociu a w szczególności z organizacjami związków zawodowych, pracodawców i bezrobotnych.

Art. 4.

1. Prezes Krajowego Urzędu Pracy jest centralnym organem administracji rządowej i podlega ministrowi właściwemu do spraw pracy.
2. Prezes Krajowego Urzędu Pracy jest powoływany i odwoływany przez Prezesa Rady Ministrów, na wniosek ministra właściwego do spraw pracy, zaopiniowany przez Naczelną Radę Zatrudnienia.
3. Wiceprezesów Krajowego Urzędu Pracy powołuje i odwołuje minister właściwy do spraw pracy na wniosek Prezesa Krajowego Urzędu Pracy.
4. Prezes Krajowego Urzędu Pracy w zakresie objętym ustawą:
 - 1) współdziała z jednostkami samorządu terytorialnego,
 - 2) realizuje politykę państwa w zakresie rynku pracy,
 - 3) inicjuje i stosuje instrumenty polityki rynku pracy, w tym poprzez zawierane z organami zatrudnienia kontrakty na realizację zadań określonych w ustawie,
 - 4) opracowuje projekty standardów realizacji zadań określonych w ustawie,
 - 5) realizuje zadania wynikające z funkcji dysponenta głównego Funduszu Pracy,
 - 6) zapewnienia jednolitości stosowania prawa poprzez m.in.:
 - a) udzielanie wyjaśnień dotyczących przepisów ustawy,
 - b) opracowywanie wzorów dokumentów oraz druków,
 - c) prowadzenie szkoleń kadr realizujących zadania objęte ustawą,
 - d) nadzór systemu informatycznego w organach zatrudnienia,
 - 7) realizuje zadania w zakresie ochrony roszczeń pracowniczych w razie niewypłacalności pracodawcy,
 - 8) jest organem odwoławczym od decyzji wydawanych przez wojewodę jako organu pierwszej instancji,
 - 9) wykonuje zadania określone w odrębnych ustawach.
5. Zadania określone w ust. 4, Prezes Krajowego Urzędu Pracy wykonuje przy pomocy Krajowego Urzędu Pracy.

6. Prezes Rady Ministrów określa, w drodze rozporządzenia, organizację, szczególne zasady i zakres działania Krajowego Urzędu Pracy oraz zadania wojewody w zakresie realizacji przepisów ustawy.
7. Minister właściwy do spraw pracy może określać, w drodze rozporządzenia, standardy realizacji przez organy zatrudnienia zadań określonych w ustawie, a w szczególności pośrednictwa pracy, poradnictwa zawodowego, organizacji szkoleń, prowadzenia centrów informacji zawodowych i klubów pracy, zawierające zwłaszcza procedury postępowania, wzory dokumentacji, druków i zaświadczeń oraz metody oceny efektywności realizowanych zadań.

Art. 5.

1. Do zadań samorządu województwa w zakresie polityki rynku pracy należy w szczególności:

- 1) opracowywanie analiz i ocen dotyczących problematyki zatrudnienia i przeciwdziałania bezrobociu w województwie,
- 2) współdziałanie z wojewódzką radą zatrudnienia w podejmowaniu przedsięwzięć zmierzających do ograniczenia bezrobocia i jego negatywnych skutków, w tym tworzenie nowych miejsc pracy,
- 3) planowanie wydatków i gospodarowanie środkami finansowymi przeznaczonymi na realizację polityki rynku pracy,
- 3a) inicjowanie i współfinansowanie szkoleń, prac interwencyjnych, zatrudnienia absolwentów i programów specjalnych,
- 4) organizowanie pośrednictwa pracy w skali wojewódzkiej i międzywojewódzkiej,
- 5) współdziałanie z organami właściwymi w sprawach oświaty w planowaniu i podejmowaniu przedsięwzięć w zakresie szkolenia bezrobotnych oraz w organizowaniu kształcenia zawodowego, z uwzględnieniem potrzeb wojewódzkiego rynku pracy,
- 6) organizowanie i koordynowanie rozwoju usług poradnictwa zawodowego oraz informacji zawodowej na terenie województwa, a także wspierania działalności klubów pracy,
- 7) ustalanie kryteriów wydawania zezwoleń w sprawach zatrudnienia cudzoziemców,
- 8) prowadzenie polityki regionalnej w zakresie przeciwdziałania bezrobociu poprzez inspirowanie i współfinansowanie oraz koordynowanie realizacji programów wojewódzkich,
- 9) organizowanie, inicjowanie i współfinansowanie inwestycji infrastrukturalnych, wykonywanych jako zadania własne gmin lub powiatów, w systemie robót publicznych w powiatach (gminach) zagrożonych szczególnie wysokim bezrobociem strukturalnym,
- 10) organizowanie, inicjowanie i współfinansowanie lokalnych programów mających na celu tworzenie nowych miejsc pracy i likwidację negatywnych skutków bezrobocia lub wspieranie rządowych programów restrukturyzacyjnych,
- 10a) inicjowanie przedsięwzięć w zakresie udzielania pomocy i udzielanie pomocy przewidzianym do zwolnienia pracownikom, również za pośrednic-

art. 4a skreślony

twem pracodawców, w przypadku gdy zwolnienia te mają znaczący wpływ na lokalny rynek pracy,

- 11) realizacja innych zadań przewidzianych w odrębnych ustawach.
2. Zadania określone w ust. 1 realizowane są przez wojewódzki urząd pracy będący wojewódzką samorządową jednostką organizacyjną samorządu województwa.
3. Dyrektora wojewódzkiego urzędu pracy powołuje i odwołuje marszałek województwa, po zasięgnięciu opinii Prezesa Krajowego Urzędu Pracy oraz wojewódzkiej rady zatrudnienia.
4. Wicedyrektorów wojewódzkich urzędów pracy powołuje i odwołuje marszałek województwa na wniosek dyrektora.
5. Sejmik województwa co najmniej raz w roku dokonuje oceny sytuacji na rynku pracy.

Art. 6.

Do zadań z zakresu administracji rządowej realizowanej przez powiaty należy:

- 1) rejestrowanie bezrobotnych i innych osób poszukujących pracy, przedstawianie im propozycji zatrudnienia, szkolenia i innych form mających na celu ich aktywizację zawodową, a w razie braku takich możliwości wypłacanie uprawnionym zasiłków i innych świadczeń pieniężnych,
- 2) przyznawanie i wypłacanie osobom uprawnionym zasiłków przedemerytalnych i świadczeń przedemerytalnych,
- 3) prowadzenie poradnictwa zawodowego oraz informacji zawodowej dla bezrobotnych i innych osób poszukujących pracy,
- 4) wydawanie biletów kredytowych osobom skierowanym do pracy poza miejsce stałego zamieszkania,
- 5) wydawanie zezwoleń i zgód w sprawach dotyczących zatrudnienia lub wykonywania innej pracy zarobkowej przez cudzoziemców, na podstawie kryteriów ustalonych przez samorząd województwa,
- 6) wydawanie decyzji w sprawach o:
 - a) uznaniu lub odmowie uznania danej osoby za bezrobotną oraz utracie statusu osoby bezrobotnej,
 - b) przyznaniu, odmowie przyznania, wstrzymaniu, wznowieniu wypłaty oraz utracie lub pozbawieniu prawa do zasiłku, dodatku szkoleniowego, stypendium, zasiłku przedemerytalnego lub świadczenia przedemerytalnego,
 - c) obowiązku zwrotu nienależnie pobranego zasiłku, dodatku szkoleniowego, stypendium, zasiłku przedemerytalnego, świadczenia przedemerytalnego, innych nienależnie pobranych świadczeń lub kosztów szkoleń finansowanych z Funduszu Pracy,
 - d) odroczeniu terminu spłaty, rozłożeniu na raty lub umorzeniu części albo całości nienależnie pobranego świadczenia lub pożyczki udzielonej z Funduszu Pracy,
 - e) refundowaniu pracodawcom wynagrodzeń i składek na ubezpieczenie społeczne młodocianych pracowników zatrudnionych na podstawie umowy o pracę w celu przygotowania zawodowego,

- f) refundowaniu pracodawcom dodatków i premii przysługujących pracownikom za wykonywanie obowiązków opiekunów praktyk uczniowskich,
- 7) wydawanie innych decyzji w sprawach dotyczących zatrudnienia i przeciwdziałania bezrobociu na podstawie innych ustaw,
- 8) wykonywanie kontroli w zakresie przestrzegania przepisów ustawy,
- 9) wykonywanie zadań określonych w odrębnych przepisach.

Art. 6a.

Do zadań samorządu powiatowego należy w szczególności:

- 1) udzielanie pomocy bezrobotnym i innym osobom poszukującym pracy w znalezieniu pracy, a także pracodawcom w pozyskaniu pracowników,
- 2) podejmowanie i realizacja działań zmierzających do ograniczenia bezrobocia i jego negatywnych skutków,
- 3) pozyskiwanie i gospodarowanie środkami finansowymi na realizację zadań z zakresu przeciwdziałania bezrobociu oraz aktywizacji lokalnego rynku pracy,
- 4) inicjowanie tworzenia dodatkowych miejsc pracy oraz udzielanie pomocy bezrobotnym w podejmowaniu działalności na własny rachunek i ścisła współpraca w tym zakresie z izbą rolniczą w odniesieniu do bezrobotnych zamieszkałych na wsi,
- 5) inicjowanie i finansowanie:
 - a) prac interwencyjnych,
 - b) robót publicznych,
 - c) zatrudnienia absolwentów,
 - d) programów specjalnych,
 - e) szkoleń,
- 6) współdziałanie z powiatowymi radami zatrudnienia w zakresie ograniczania bezrobocia i jego negatywnych skutków, a w szczególności rozdziału i wykorzystania środków Funduszu Pracy oraz Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych,
- 7) inicjowanie i wspieranie działalności klubów pracy,
- 8) opracowywanie analiz, ocen i sprawozdań dotyczących problematyki zatrudnienia i przeciwdziałania bezrobociu w powiecie na potrzeby wojewódzkiego urzędu pracy oraz powiatowej rady zatrudnienia,
- 9) inicjowanie przedsięwzięć w zakresie udzielania pomocy i udzielanie pomocy przewidzianym do zwolnienia pracownikom, również za pośrednictwem pracodawców, w przypadku gdy zwolnienia te mają znaczący wpływ na lokalny rynek pracy.

Art. 6b.

- 1. Zadania, o których mowa w art. 6 i 6a, wykonywane są przez powiatowe urzędy pracy wchodzące w skład powiatowej administracji zespolonej.

2. Kierownika powiatowego urzędu pracy powołuje i odwołuje starosta po zasięgnięciu opinii powiatowej rady zatrudnienia.
3. Zastępców kierownika powiatowego urzędu pracy powołuje i odwołuje starosta na wniosek kierownika.

Art. 6c.

1. Do zadań wojewody w zakresie przeciwdziałania bezrobociu należy:
 - 1) kontrola realizacji zadań z zakresu administracji rządowej, wynikających z przestrzegania przepisów ustawy wykonywanych przez jednostki samorządu terytorialnego,
 - 2) sprawowanie merytorycznego nadzoru nad wymaganym standardem usług świadczonych przez urzędy pracy oraz odpowiednim poziomem kwalifikacji kadr w urzędach pracy na terenie województwa.
2. W postępowaniu administracyjnym w sprawach związanych z wykonywaniem zadań i kompetencji w zakresie zatrudnienia i przeciwdziałania bezrobociu, jeżeli ustawa nie stanowi inaczej:
 - 1) organem właściwym jest starosta,
 - 2) organem wyższego stopnia jest wojewoda.

Art. 7.

1. Naczelna Rada Zatrudnienia jest organem opiniodawczo-doradczym ministra właściwego do spraw pracy w sprawach zatrudnienia.
2. Do zakresu działania Naczelnej Rady Zatrudnienia należy w szczególności:
 - 1) inspirowanie przedsięwzięć zmierzających do pełnego i racjonalnego zatrudnienia,
 - 2) opiniowanie planów Funduszu Pracy oraz rocznych sprawozdań z działalności tego Funduszu,
 - 3) wydawanie opinii w sprawach, o których mowa w art. 57 ust. 1 pkt 21 i 23,
 - 3a) opiniowanie zasad i kryteriów przyznawania przez ministra właściwego do spraw pracy, z funduszy będących w jego dyspozycji, środków na dofinansowanie programów i przedsięwzięć realizowanych w ramach zadań statutowych przez instytucje i organizacje na rzecz bezrobotnych oraz młodzieży wchodzącej na rynek pracy,
 - 4) opiniowanie projektów aktów prawnych dotyczących zatrudnienia oraz wnioskowanie w sprawie wydania lub zmiany obowiązujących przepisów,
 - 5) współdziałanie z wojewódzkimi radami zatrudnienia,
 - 6) przedstawianie ministrowi właściwemu do spraw pracy okresowych informacji o swojej działalności.

Art. 8.

1. Wojewódzkie rady zatrudnienia są organami opiniodawczo-doradczymi marszałków województw.
2. Do zakresu działania wojewódzkich rad zatrudnienia należy w szczególności:

- 1) inspirowanie przedsięwzięć zmierzających do pełnego i racjonalnego zatrudnienia w województwie,
- 2) ocena racjonalności gospodarki środkami Funduszu Pracy,
- 3) opiniowanie projektów planów finansowych, opracowywanych przez wojewódzkie urzędy pracy, oraz sprawozdań z ich wykonania,
- 4) składanie wniosków i wydawanie opinii w sprawach dotyczących kierunków kształcenia, szkolenia zawodowego oraz zatrudnienia w województwie,
- 6) opiniowanie kryteriów wydawania decyzji w sprawach zatrudnienia cudzoziemców lub wykonywania przez nich innej pracy zarobkowej na terenie województwa,
- 7) ocenianie okresowych sprawozdań z działalności wojewódzkich urzędów pracy oraz przedstawianie Naczelnej Radzie Zatrudnienia okresowych sprawozdań i wniosków w sprawach zatrudnienia,
- 8) opiniowanie kryteriów przyznawania pożyczek z Funduszu Pracy,
- 9) opiniowanie kandydatów na stanowisko dyrektora wojewódzkiego urzędu pracy oraz wnioskowanie o jego odwołanie,
- 10) delegowanie przedstawiciela do komisji konkursowej w przypadku powoływania dyrektora wojewódzkiego urzędu pracy w drodze konkursu.

Art. 9.

1. Powiatowe rady zatrudnienia są organami opiniodawczo-doradczymi starostów.
2. Do zakresu działania powiatowych rad zatrudnienia stosuje się odpowiednio przepisy art. 8 ust. 2 pkt 1-4 i 7-10.
3. Powiatowe rady zatrudnienia opiniują kryteria refundowania kosztów szkolenia, o których mowa w art. 15 ust. 5.

**pkt 5 w ust. 2 w art. 8
skreślony**

art. 9a skreślony

Art. 10.

1. Naczelna Rada Zatrudnienia składa się z 24 osób, powoływanych w równych częściach spośród przedstawicieli reprezentatywnych organizacji związkowych, organizacji pracodawców, organów administracji rządowej oraz samorządu terytorialnego.
2. Wojewódzkie rady zatrudnienia składają się z 15 osób, powołanych w równych częściach spośród przedstawicieli działających na terenie województwa organizacji związków zawodowych, izb rolniczych, organizacji pracodawców, wojewody oraz jednostek samorządu terytorialnego (powiatów i gmin). Przewodniczącym wojewódzkiej rady zatrudnienia jest marszałek województwa.
3. Powiatowe rady zatrudnienia składają się z 12 osób powołanych w równych częściach spośród przedstawicieli działających na terenie danego powiatu organizacji związków zawodowych, izb rolniczych, organizacji pracodawców oraz jednostek samorządu terytorialnego (powiatów i gmin). Przewodniczącym powiatowej rady zatrudnienia jest starosta lub prezydent miasta na prawach powiatu, w przypadkach określonych ustawą.
4. Członków Naczelnej Rady Zatrudnienia powołuje minister właściwy do spraw pracy, członków wojewódzkich rad zatrudnienia - marszałek województwa, na-

tomiaśc członków powiatowych rad zatrudnienia - starosta, spośród kandydatów zgłoszonych przez organy i organizacje, o których mowa w ust. 1-3.

5. Członek rady zatrudnienia może zostać odwołany:

- 1) na wniosek organu lub organizacji, która zgłosiła kandydaturę członka rady,
- 2) z inicjatywy odpowiednio ministra właściwego do spraw pracy, marszałka województwa oraz starosty, po zasięgnięciu opinii organu lub organizacji, która zgłosiła kandydaturę członka rady.

6. Kadencja rad zatrudnienia trwa 4 lata.

7. Minister właściwy do spraw pracy określa, w drodze rozporządzenia, organizację oraz tryb działania rad zatrudnienia oraz zasady, na jakich mogą uczestniczyć w posiedzeniach rad zatrudnienia przedstawiciele nauki oraz innych organów, organizacji i instytucji nie reprezentowanych w radach zatrudnienia.

8. Pracodawca jest obowiązany zwolnić pracownika od pracy w celu wzięcia udziału w posiedzeniach rady zatrudnienia. Za czas zwolnienia pracownik zachowuje prawo do wynagrodzenia ustalonego według zasad obowiązujących przy obliczaniu wynagrodzenia za urlop wypoczynkowy. Koszty wynagrodzenia ponoszone przez pracodawcę mogą być refundowane z Funduszu Pracy.

9. Na wniosek członków rad zatrudnienia zamieszkałych poza miejscem obrad rady koszty przejazdów publicznymi środkami komunikacji finansowane są ze środków Funduszu Pracy.

10. Minister właściwy do spraw pracy określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe zasady refundacji kosztów, o których mowa w ust. 8 i 9.

Rozdział 3

Zasady i formy przeciwdziałania bezrobociu oraz łagodzenia jego skutków

Art. 11.

Organy zatrudnienia realizują zadania państwa w zakresie zatrudnienia, przeciwdziałania bezrobociu i łagodzenia jego skutków.

Art. 12.

1. Pośrednictwo pracy polega na udzielaniu pomocy bezrobotnym i innym osobom poszukującym pracy w uzyskaniu odpowiedniego zatrudnienia oraz pracodawcom w znalezieniu odpowiednich pracowników.
2. Pośrednictwo pracy prowadzą powiatowe urzędy pracy. Pośrednictwo pracy jest wykonywane nieodpłatnie i opiera się na następujących zasadach:
 - 1) dostępności usług pośrednictwa dla wszystkich osób poszukujących pracy oraz dla pracodawców,
 - 2) dobrowolności - oznaczającej wolne od przymusu korzystanie z usług pośrednictwa pracy przez poszukujących pracy,
 - 3) równości - oznaczającej obowiązek powiatowych urzędów pracy udzielania wszystkim poszukującym pracy pomocy w znalezieniu zatrudnienia, bez względu na ich narodowość, przynależność do organizacji politycznych, społecznych, na płeć, wyznanie i inne okoliczności,

- 4) jawności - oznaczającej, że każde wolne miejsce pracy zgłoszone do urzędu podawane jest do wiadomości poszukującym pracy.
3. Pracodawcy mają obowiązek na bieżąco informować powiatowe urzędy pracy, właściwe dla siedziby pracodawcy, o wolnych miejscach zatrudnienia lub miejscach przygotowania zawodowego.
4. Pracodawca przed zatrudnieniem pracownika obowiązany jest uzyskać od niego oświadczenie o pozostawaniu lub niepozostawaniu w rejestrze bezrobotnych.
5. Pracodawca obowiązany jest zawiadomić w formie pisemnej w ciągu 5 dni właściwy powiatowy urząd pracy o zatrudnieniu osoby zarejestrowanej jako bezrobotna lub o powierzeniu jej innej pracy zarobkowej.

Art. 13.

1. Powiatowe urzędy pracy rejestrują bezrobotnych i inne osoby poszukujące pracy oraz prowadzą karty rejestracyjne tych osób.
- 1a. Rejestracja i ewidencja bezrobotnych i innych osób poszukujących pracy następuje po przedstawieniu przez te osoby niezbędnych dla ustalenia ich statusu i uprawnień danych osobowych, informacji oraz dokumentów, określonych w rozporządzeniach, o których mowa w art. 36 ust. 1.
2. Bezrobotni mają obowiązek zgłaszania się do właściwego powiatowego urzędu pracy w wyznaczonych terminach w celu potwierdzenia swej gotowości do podjęcia pracy i uzyskania informacji o możliwościach zatrudnienia lub szkolenia.
3. Starosta, z zastrzeżeniem art. 27 ust. 3, pozbawia statusu bezrobotnego osobę, która:
 - 1) nie spełnia warunków, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 2,
 - 3) otrzymała pożyczkę z Funduszu Pracy lub Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych na podjęcie działalności pozarolniczej lub rolniczej,
 - 4) dwukrotnie odmówiła, bez uzasadnionej przyczyny, przyjęcia propozycji odpowiedniego zatrudnienia albo wykonywania prac interwencyjnych lub robót publicznych; pozbawienie statusu bezrobotnego następuje na okres 6 miesięcy,
 - 5) nie stawiała się w powiatowym urzędzie pracy w wyznaczonym terminie i nie powiadomiła w ciągu 5 dni o uzasadnionej przyczynie tego niestawiennictwa; pozbawienie statusu bezrobotnego następuje na okres 3 miesięcy od dnia niestawienia się w powiatowym urzędzie pracy,
 - 6) odmówiła poddania się badaniom lekarskim mającym na celu ustalenie zdolności do pracy; pozbawienie statusu bezrobotnego następuje na okres 3 miesięcy od dnia tej odmowy,
 - 7) na wniosek bezrobotnego.

**pkt 2 w ust. 3 w art.
13 skreślony**

Art. 14.

Powiatowe urzędy pracy w razie braku możliwości zapewnienia bezrobotnym odpowiedniego zatrudnienia:

- 1) inicjują i finansują szkolenia bezrobotnych oraz przyznają i wypłacają dodatki szkoleniowe,

- 2) inicjują organizowanie dodatkowych miejsc pracy i udzielają pracodawcom pomocy finansowej w zakresie określonym w ustawie,
- 3) inicjują oraz finansują, w zakresie ustalonym w ustawie, prace interwencyjne, a także roboty publiczne,
- 4) udzielają pożyczek z Funduszu Pracy na podjęcie działalności na własny rachunek,
- 5) przyznają i wypłacają zasiłki,
- 6) aktywizują bezrobotnych w ramach programów specjalnych oraz w ramach zajęć w klubach pracy,
- 7) inicjują i realizują inne zadania przewidziane w ustawie oraz w odrębnych przepisach.

Art. 15.

1. Powiatowy urząd pracy inicjuje szkolenie bezrobotnych w celu zwiększenia ich szans na uzyskanie zatrudnienia, podwyższenia dotychczasowych kwalifikacji zawodowych lub zwiększenia aktywności zawodowej, a w szczególności w razie:
 - 1) braku kwalifikacji zawodowych,
 - 2) konieczności zmiany kwalifikacji w związku z brakiem propozycji odpowiedniego zatrudnienia,
 - 3) utraty zdolności do wykonywania pracy w dotychczas wykonywanym zawodzie.
2. Powiatowy urząd pracy kieruje bezrobotnego na wskazane przez niego szkolenie, jeżeli zostanie uprawdopodobnione, że szkolenie to zapewni uzyskanie pracy, koszt tego szkolenia nie przekroczy dwukrotnego przeciętnego wynagrodzenia, a także spełniony jest przynajmniej jeden z warunków, o których mowa w ust. 1.
3. Szkolenie powinno trwać nie dłużej niż 6 miesięcy, a w przypadkach uzasadnionych programem szkolenia w danym zawodzie - nie dłużej niż 12 miesięcy.
4. Skierowanie na szkolenie może być poprzedzone określeniem przez doradcę zawodowego powiatowego urzędu pracy predyspozycji bezrobotnego do wykonywania zawodu, który uzyska w wyniku szkolenia, oraz, w uzasadnionych przypadkach, skierowaniem na specjalistyczne badania lekarskie.
5. Na wniosek pracodawcy, który zatrudnia co najmniej 20 pracowników, powiatowy urząd pracy może zrefundować z Funduszu Pracy koszty szkolenia pracowników, do wysokości 50%, nie więcej jednak niż do wysokości przeciętnego wynagrodzenia na jedną osobę, jeżeli po ukończeniu szkolenia zostaną zatrudnieni zgodnie z kierunkiem odbytego szkolenia przez tego pracodawcę na innych stanowiskach pracy przez okres co najmniej 12 miesięcy.
6. Pracodawca, który nie spełnił warunku, o którym mowa w ust. 5, obowiązany jest do zwrotu kosztów szkolenia finansowanych ze środków Funduszu Pracy.

Art. 16.

1. Dodatek szkoleniowy przysługuje bezrobotnemu w okresie odbywania szkolenia, na które został skierowany przez powiatowy urząd pracy.

2. Wysokość dodatku szkoleniowego wynosi miesięcznie 20% zasiłku, o którym mowa w art. 24 ust. 1.
3. W przypadku skierowania bezrobotnego na szkolenie, koszty tego szkolenia są finansowane z Funduszu Pracy, z zastrzeżeniem ust. 4.
4. Osoba, która z własnej winy nie ukończyła szkolenia, obowiązana jest do zwrotu kosztów szkolenia, chyba że powodem nieukończenia szkolenia było podjęcie zatrudnienia.
5. Bezrobotnym skierowanym na szkolenie przez powiatowy urząd pracy w okresie odbywania szkolenia przysługują na zasadach przewidzianych dla pracowników świadczenia z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych powstałych w związku ze szkoleniem oraz w drodze do i z miejsca szkolenia.
6. Świadczenia, o których mowa w ust. 5, z wyjątkiem renty z tytułu niezdolności do pracy, renty rodzinnej i szkoleniowej, wypłacane są z Funduszu Pracy, z zastrzeżeniem ust. 7, przez powiatowy urząd pracy na podstawie orzeczenia lekarza orzecznika Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, po sporządzeniu protokołu okoliczności i przyczyn wypadku przez zespół powypadkowy jednostki szkoleniowej lub po stwierdzeniu przez państwowego inspektora sanitarnego choroby zawodowej.
7. Osobom skierowanym na szkolenie przez powiatowy urząd pracy, nie posiadającym statusu bezrobotnego, przysługuje odszkodowanie z tytułu ubezpieczenia od następstw nieszczęśliwych wypadków powstałych w związku ze szkoleniem oraz w drodze do i z miejsca szkolenia - wypłacane przez instytucję ubezpieczeniową, w której osoby te zostały ubezpieczone.
8. Jednostka szkoleniowa obowiązana jest ubezpieczyć osobę, o której mowa w ust. 7, od następstw nieszczęśliwych wypadków.
10. Powiatowy urząd pracy może sfinansować z Funduszu Pracy koszty szkolenia osoby poszukującej pracy, skierowanej na szkolenie, która:
 - 1) jest w okresie wypowiedzenia stosunku pracy z przyczyn dotyczących zakładu pracy,
 - 2) jest zatrudniona u przedsiębiorcy wobec którego ogłoszono upadłość lub który jest w stanie likwidacji, z wyłączeniem likwidacji w celu prywatyzacji,
 - 3) otrzymuje świadczenie socjalne przysługujące na urlopie górniczym lub górniczy zasiłek socjalny - przewidziane w Układzie Zbiorowym Pracy dla Pracowników Zakładów Górniczych z dnia 21 grudnia 1991 r. i w ustawie z dnia 26 listopada 1998 r. o dostosowaniu górnictwa węgla kamiennego do funkcjonowania w warunkach gospodarki rynkowej oraz szczególnych uprawnieniach i zadaniach gmin górniczych (Dz.U. Nr 162, poz. 1112) lub w odrębnych przepisach,
 - 4) pobiera gwarantowany zasiłek okresowy z pomocy społecznej.

ust. 9 w art. 16 skreślony

Art. 16a.

1. W celu umożliwienia podjęcia zatrudnienia wymagającego szczególnych kwalifikacji, powiatowy urząd pracy może na wniosek bezrobotnego udzielić mu pożyczki na sfinansowanie kosztów szkolenia do wysokości czterokrotnego przeciętnego wynagrodzenia obowiązującego w dniu podpisania z nim umowy.
2. Pożyczka, o której mowa w ust. 1, jest nie oprocentowana, a okres jej spłaty może wynosić do 18 miesięcy od ustalonego w umowie dnia zakończenia szkolenia.

3. W przypadku wykorzystania pożyczki na inne cele niż określone w umowie, niepodjęcia lub nieukończenia szkolenia, pożyczka podlega bezzwłocznemu zwrotowi w całości, wraz z odsetkami ustawowymi. Odsetki ustawowe ustala się także od kwoty pożyczki nie spłaconej w terminie.
4. Przepis art. 15 ust. 3 stosuje się odpowiednio.

Art. 17.

1. Poradnictwo zawodowe polega na udzieleniu bezrobotnym i innym osobom poszukującym pracy pomocy w wyborze odpowiedniego zawodu i miejsca zatrudnienia oraz pracodawcom w doborze kandydatów do pracy na stanowiska wymagające szczególnych predyspozycji psychofizycznych.
2. Poradnictwo zawodowe kieruje się następującymi zasadami:
 - 1) dostępności usług dla wszystkich osób bezrobotnych i innych osób poszukujących pracy oraz dla pracodawców,
 - 2) dobrowolności korzystania z usług poradnictwa zawodowego,
 - 3) równości w korzystaniu z usług poradnictwa zawodowego bez względu na narodowość, płeć, wyznanie, przynależność do organizacji politycznych i społecznych oraz inne okoliczności,
 - 4) swobody wyboru zawodu i miejsca zatrudnienia,
 - 5) bezpłatności korzystania z usług poradnictwa zawodowego,
 - 6) poufności i ochrony danych osobowych bezrobotnych i innych osób poszukujących pracy, korzystających z usług poradnictwa zawodowego.
3. Poradnictwo zawodowe prowadzą powiatowe urzędy pracy.
4. Poradnictwo zawodowe świadczone jest w formie porad indywidualnych i grupowych.
5. Porady indywidualne mogą być poprzedzone specjalistycznymi badaniami lekarskimi i psychologicznymi. Koszty badań nie obciążają bezrobotnego i innych osób poszukujących pracy.
6. Przeprowadzenie badań, o których mowa w ust. 5, może nastąpić wyłącznie za zgodą bezrobotnego lub innej osoby poszukującej pracy.

Art. 18.

1. Powiatowy urząd pracy może udzielać z Funduszu Pracy pożyczek:
 - 1) pracodawcom na zorganizowanie dodatkowych miejsc pracy dla bezrobotnych skierowanych na te miejsca,
 - 2) bezrobotnym, pracownikom w okresie wypowiedzenia zwalnianym z pracy z przyczyn dotyczących zakładu pracy oraz poszukującym pracy otrzymującym świadczenie socjalne przysługujące na urlopie górniczym lub górniczy zasiłek socjalny, przewidziane w Układzie Zbiorowym Pracy dla Pracowników Zakładów Górniczych z dnia 21 grudnia 1991 r. i w ustawie z dnia 26 listopada 1998 r. o dostosowaniu górnictwa węgla kamiennego do funkcjonowania w warunkach gospodarki rynkowej oraz szczególnych uprawnieniach i zadaniach gmin górniczych (Dz.U. Nr 162, poz. 1112) lub odrębnych przepisach - na podjęcie pozarolniczej działalności lub działalności rolniczej, z wyjątkiem zakupu ziemi.

2. Wysokość pożyczki nie może przekraczać dwudziestokrotnego przeciętnego wynagrodzenia; w razie pożyczki na zorganizowanie dodatkowych miejsc pracy wysokość ta dotyczy utworzenia jednego miejsca pracy.
3. Pracodawca, któremu udzielono pożyczki, jest zobowiązany do zorganizowania dodatkowych miejsc pracy w terminach określonych w umowie pożyczki i zatrudniania skierowanych bezrobotnych przez okres co najmniej 24 miesięcy.
4. Pożyczka dla osób, o których mowa w ust. 1 pkt 2, może być umorzona na wniosek pożyczkobiorcy przez starostę do wysokości 50%, pod warunkiem prowadzenia działalności przez okres co najmniej 24 miesięcy oraz po spełnieniu innych warunków określonych w umowie.
- 4a. Starosta pracy może odroczyć termin spłaty, rozłożyć na raty albo po zasięgnięciu opinii rejonowej rady zatrudnienia umorzyć w części lub w całości pożyczkę, o której mowa w ust. 1, jeżeli:
 - 1) w wyniku postępowania egzekucyjnego lub na podstawie innych okoliczności lub dokumentów stwierdzono, że pożyczkobiorca nie posiada majątku, z którego można dochodzić należności,
 - 2) w wyniku egzekucji pożyczkobiorca lub osoby pozostające na jego utrzymaniu byłyby pozbawione niezbędnych środków utrzymania,
 - 3) pożyczkobiorca zmarł nie pozostawiając majątku, z którego można dochodzić należności,
 - 4) wydatki egzekucyjne będą wyższe od należności,
 - 5) przeprowadzone postępowanie wyjaśniające wykaże, że za umorzeniem przemawiają szczególne względy gospodarcze lub społeczne.
- 4b. Umorzenie pożyczki, za spłatę której odpowiada solidarnie więcej niż jeden dłużnik, może nastąpić, gdy okoliczności uzasadniające umorzenie, o których mowa w ust. 4a, zachodzą co do wszystkich zobowiązanych.
5. Warunki udzielania pożyczek, wysokość stopy procentowej oraz warunki spłaty określa się w umowie zawieranej przez powiatowy urząd pracy z pożyczkobiorcą.
- 5a. Umowa zawarta z osobą, o której mowa w ust. 1 pkt 2, może przewidywać dokonanie przez powiatowy urząd pracy zwrotu do 80% udokumentowanych kosztów szkolenia, konsultacji lub doradztwa dotyczących podejmowanej działalności, poniesionych w okresie do 6 miesięcy od dnia udzielenia pożyczki, w kwocie nie przekraczającej jednak przeciętnego wynagrodzenia.
6. Wykazy pracodawców i osób, którym udzielono pożyczki, podawane są do wiadomości publicznej w powiatowym urzędzie pracy.
7. Przepisy ust. 1 pkt 1 oraz ust. 2, 3, 5 i 6 stosuje się odpowiednio do jednoosobowego przedsiębiorcy w rozumieniu przepisów o działalności gospodarczej, zwanego dalej „jednoosobowym przedsiębiorcą”, jeżeli zamierza zatrudnić pracownika.
9. Minister właściwy do spraw pracy określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe zasady udzielania pożyczek, wysokość stopy procentowej oraz warunki spłat, o których mowa w ust. 5.

ust. 8 w art. 18 skreślony

Art. 19.

1. Starosta zwraca pracodawcy, który zatrudnił w ramach prac interwencyjnych na okres do 6 miesięcy skierowanych bezrobotnych, część kosztów poniesionych na wynagrodzenia, nagrody oraz składki na ubezpieczenie społeczne skierowanych bezrobotnych w wysokości uprzednio uzgodnionej, nie przekraczającej jednak kwoty ustalonej jako iloczyn liczby zatrudnionych w miesiącu w przeliczeniu na pełny wymiar czasu pracy oraz kwoty zasiłku określonej w art. 24 ust. 1 obowiązującej w ostatnim dniu zatrudnienia każdego rozliczanego miesiąca i składki na ubezpieczenie społeczne od refundowanego wynagrodzenia.
2. Starosta może dokonywać, w zakresie i na zasadach określonych w ust. 1, zwrotu poniesionych przez pracodawcę kosztów, z tytułu zatrudnienia do 12 miesięcy skierowanych bezrobotnych w ramach prac interwencyjnych, w wysokości uprzednio uzgodnionej, nie przekraczającej jednak najniższego wynagrodzenia i składki na ubezpieczenie społeczne od refundowanego wynagrodzenia za każdego bezrobotnego, jeżeli refundacja obejmuje koszty poniesione za co drugi miesiąc ich zatrudnienia.
3. Jeżeli pracodawca bezpośrednio po zakończeniu prac interwencyjnych trwających co najmniej 6 miesięcy zatrudnił skierowanego bezrobotnego przez okres dalszych 6 miesięcy, zawierając po upływie tego okresu umowę o pracę na czas nie określony w pełnym wymiarze czasu pracy, powiatowy urząd pracy może przyznać pracodawcy jednorazową refundację wynagrodzenia w wysokości uprzednio uzgodnionej, nie wyższej jednak niż 150% przeciętnego wynagrodzenia obowiązującego w dniu spełnienia tego warunku.
4. Przepisy ust. 1-3 stosuje się odpowiednio do jednoosobowego przedsiębiorcy, jeżeli zamierza zatrudnić bezrobotnego w ramach prac interwencyjnych.
5. Powiatowy urząd pracy, kierując bezrobotnego do prac interwencyjnych, ma obowiązek wziąć pod uwagę jego wiek, stan zdrowia oraz rodzaje uprzednio wykonywanej pracy.

Art. 20.

1. Starosta zwraca organizatorowi robót publicznych, który zatrudnił skierowanych bezrobotnych przez okres do 6 miesięcy, część kosztów poniesionych na wynagrodzenia, nagrody oraz składki na ubezpieczenie społeczne bezrobotnych w wysokości uprzednio uzgodnionej, nie przekraczającej jednak kwoty ustalonej jako iloczyn liczby zatrudnionych w miesiącu w przeliczeniu na pełny wymiar czasu pracy oraz 75% przeciętnego wynagrodzenia obowiązującego w ostatnim dniu zatrudnienia każdego rozliczanego miesiąca i składki na ubezpieczenie społeczne od refundowanego wynagrodzenia.
2. Starosta może dokonywać, w zakresie i na zasadach określonych w ust. 1, zwrotu poniesionych przez organizatora robót publicznych kosztów, z tytułu zatrudnienia do 12 miesięcy skierowanych bezrobotnych, w wysokości uprzednio uzgodnionej, nie przekraczającej jednak przeciętnego wynagrodzenia i składki na ubezpieczenie społeczne od refundowanego wynagrodzenia za każdego bezrobotnego, jeżeli refundacja obejmuje koszty poniesione za co drugi miesiąc ich zatrudnienia.

3. Na wniosek organizatora robót publicznych starosta może przyznawać zaliczki ze środków Funduszu Pracy na poczet wypłat wynagrodzeń oraz składki na ubezpieczenie społeczne, a także rzeczowych kosztów organizacji robót publicznych.
4. Na wniosek organizatora robót publicznych, w rejonach administracyjnych (gminach) zagrożonych szczególnie wysokim bezrobociem strukturalnym, starosta, po uzyskaniu opinii powiatowej rady zatrudnienia, może wyrazić zgodę na refundowanie do 50% rzeczowych kosztów organizacji robót publicznych, jednakże w wysokości nie wyższej niż 25% kwoty wynagrodzeń i składek na ubezpieczenie społeczne bezrobotnych, finansowanych z Funduszu Pracy.
5. Przepis art. 19 ust. 5 stosuje się odpowiednio.
6. Minister właściwy do spraw pracy może, w drodze rozporządzenia, określić powiaty (gminy) nie uznane za zagrożone szczególnie wysokim bezrobociem strukturalnym, w których, na zasadach określonych w ust. 4, mogą być refundowane rzeczowe koszty organizacji robót publicznych.

Art. 21.

1. Starosta zwraca organowi samorządu terytorialnego, który zatrudnił skierowanego bezrobotnego w ramach robót publicznych trwających nie dłużej niż 7 dni w miesiącu, wynagrodzenie w wysokości jednej dwudziestej piątej najniższego wynagrodzenia wraz ze składką na ubezpieczenie społeczne za każdy dzień zatrudnienia w pełnym wymiarze czasu pracy.
2. Przepis art. 19 ust. 5 stosuje się odpowiednio.

Art. 22.

Minister właściwy do spraw pracy określa, w drodze rozporządzenia, szczegółowe zasady organizowania prac interwencyjnych i robót publicznych oraz przyznawania zaliczek i finansowania rzeczowych kosztów organizacji robót publicznych.

Art. 22a.

1. Starosta może zawrzeć z pracodawcą umowę przewidującą zrefundowanie poniesionych kosztów z tytułu opłaconych składek na ubezpieczenie społeczne w związku z zatrudnieniem skierowanego bezrobotnego.
2. Kwota zrefundowanych składek, o których mowa w ust. 1, nie może przekroczyć trzykrotnej wysokości najniższego wynagrodzenia obowiązującego w dniu spełnienia warunków wymienionych w ust. 3.
3. Refundacja następuje w przypadku, gdy:
 - 1) pracodawca zatrudnił skierowanego bezrobotnego w pełnym wymiarze czasu pracy przez okres co najmniej 12 miesięcy oraz
 - 2) po upływie 12 miesięcy zatrudnienia umowa o pracę będzie nadal umową o pracę na czas nie określony.

Art. 23.

1. Prawo do zasiłku przysługuje bezrobotnemu za każdy dzień kalendarzowy po upływie 7 dni od dnia zarejestrowania się we właściwym powiatowym urzędzie pracy, z zastrzeżeniem art. 27, jeżeli:

- 1) nie ma dla niego propozycji odpowiedniego zatrudnienia, skierowania do prac interwencyjnych, robót publicznych lub na utworzone dodatkowe miejsce pracy oraz
 - 2) w okresie 18 miesięcy poprzedzających dzień zarejestrowania, łącznie przez okres co najmniej 365 dni:
 - a) był zatrudniony i osiągał wynagrodzenie w kwocie co najmniej najniższego wynagrodzenia; w okresie tym nie uwzględnia się okresów urlopów bezpłatnych trwających łącznie dłużej niż 30 dni, z zastrzeżeniem ust. 2 pkt 2,
 - b) wykonywał pracę na podstawie umowy o pracę nakładczą, jeżeli osiągał z tego tytułu dochód w wysokości co najmniej najniższego wynagrodzenia,
 - c) wykonywał pracę na podstawie umowy agencyjnej lub umowy zlecenia albo współpracował przy wykonywaniu tych umów, jeżeli podstawę wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne i Fundusz Pracy stanowiła kwota co najmniej najniższego wynagrodzenia,
 - d) podlegał ubezpieczeniu społecznemu lub zaopatrzeniu emerytalnemu z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności lub współpracy, jeżeli podstawę wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne lub zaopatrzenie emerytalne i Fundusz Pracy stanowiła kwota wynosząca co najmniej najniższe wynagrodzenie,
 - e) wykonywał pracę w okresie tymczasowego aresztowania lub odbywania kary pozbawienia wolności, jeżeli podstawę wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne i Fundusz Pracy stanowiła kwota co najmniej najniższego wynagrodzenia,
 - f) wykonywał pracę w rolniczej spółdzielni produkcyjnej lub w spółdzielni kółek rolniczych (usług rolniczych), będąc członkiem tej spółdzielni, jeżeli podstawę wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne i Fundusz Pracy stanowiła kwota co najmniej najniższego wynagrodzenia,
 - g) opłacał składkę na Fundusz Pracy w związku z zatrudnieniem za granicą u pracodawcy zagranicznego,
 - h) był zatrudniony za granicą i przybył do Rzeczypospolitej Polskiej jako repatriant.
2. Do 365 dni, o których mowa w ust. 1 pkt 2, zalicza się również okresy:
- 1) zasadniczej służby wojskowej, nadterminowej zasadniczej służby wojskowej, przeszkolenia wojskowego absolwentów szkół wyższych, służby wojskowej pełnionej w charakterze kandydata na żołnierza zawodowego, ćwiczeń wojskowych, okresowej służby wojskowej oraz zasadniczej służby w obronie cywilnej i służby zastępczej,
 - 2) urlopu wychowawczego, udzielonego na podstawie odrębnych przepisów,
 - 3) pobierania renty z tytułu niezdolności do pracy, renty szkoleniowej, świadczenia rehabilitacyjnego oraz przypadające po ustaniu zatrudnienia, wykonywania innej pracy zarobkowej albo zaprzestania prowadzenia pozarolniczej działalności - okresy pobierania zasiłku chorobowego, macierzyńskiego lub opiekuńczego, jeżeli podstawę wymiaru tych zasiłków stanowiła kwota w wysokości co najmniej najniższego wynagrodzenia,

ad. pkt 3 patrz obw.
Prez. TK (Dz.U. z 1997
r. Nr 63, poz. 403)

- 4) nie wymienione w ust. 1 w pkt 2, za które opłacana była składka na ubezpieczenie społeczne i Fundusz Pracy lub zaopatrzenie emerytalne i Fundusz Pracy, jeżeli podstawę wymiaru składki stanowiła kwota wynosząca co najmniej najniższe wynagrodzenie,
 - 5) okres, za który przyznano odszkodowanie z tytułu niezgodnego z przepisami rozwiązania przez pracodawcę stosunku pracy (stosunku służbowego), oraz okres, za który wypłacono pracownikowi odszkodowanie z tytułu skrócenia okresu wypowiedzenia umowy o pracę.
4. Prawo do zasiłku przysługuje bezrobotnym zwolnionym z zakładów karnych i aresztów śledczych, zarejestrowanym w okresie 30 dni od dnia zwolnienia, jeżeli suma okresów, o których mowa w ust. 1 pkt 2 i w ust. 2, przypadających w okresie 18 miesięcy przed ostatnim pozbawieniem wolności, oraz wykonywania pracy w okresie pozbawienia wolności wynosiła co najmniej 365 dni. W przypadku pozbawienia wolności w okresie pobierania zasiłku, po zwolnieniu z zakładu karnego lub aresztu śledczego przysługuje prawo do zasiłku na okres skrócony o okres pobierania zasiłku przed pozbawieniem wolności i w trakcie przerw w odbywaniu kary. **ust. 3 w art. 23 skreślony**
- 4a. Prawo do zasiłku przysługuje również bezrobotnym zwolnionym po odbyciu zasadniczej służby wojskowej, jeżeli okres jej odbywania wynosił co najmniej 350 dni.
5. W razie równoczesnego spełnienia kilku warunków uprawniających do zasiłku, bezrobotnemu przysługuje wybór podstawy jego przyznania.
6. W przypadku udokumentowania przez bezrobotnego okresu uprawniającego do zasiłku po upływie 7 dni od dnia zarejestrowania się w powiatowym urzędzie pracy, lecz w okresie posiadania statusu bezrobotnego, prawo do zasiłku przysługuje od dnia udokumentowania tego prawa na okres, o którym mowa w art. 25 ust. 1.

Art. 24.

1. Wysokość zasiłku wynosi 260 złotych miesięcznie, z zastrzeżeniem ust. 2 i 3 oraz 6a.
2. Bezrobotnemu, którego łączne okresy zatrudnienia, innej pracy zarobkowej, pozarolniczej działalności, wymienione w art. 23 ust. 1 pkt 2, oraz okresy, o których mowa w art. 23 ust. 2 pkt 1, 2, 4 i 5, zwane dalej „okresem uprawniającym do zasiłku”, wynoszą do 5 lat, przysługuje zasiłek w wysokości 80% kwoty zasiłku określonego w ust. 1.
3. Bezrobotnemu, którego okres uprawniający do zasiłku wynosi co najmniej 20 lat, przysługuje zasiłek w wysokości 120% kwoty zasiłku określonego w ust. 1.
4. Do okresu uprawniającego do zasiłku, od którego zależy wysokość i okres pobierania zasiłku, zalicza się również okresy pobierania, na podstawie przepisów o pomocy społecznej, gwarantowanego zasiłku okresowego, okresy zatrudnienia na podstawie umowy o pracę w celu przygotowania zawodowego młodocianych pracowników, okres zatrudnienia za granicą osoby, która przesiedliła się do kraju na warunkach repatriacji w rozumieniu przepisów o obywatelstwie polskim oraz okresy urlopu bezpłatnego, udzielonego na podstawie przepisów w sprawie bezpłatnych urlopów dla matek pracujących, opiekujących się małymi

dziećmi, innych udzielonych w tym celu urlopów bezpłatnych, a także okresy niewykonywania pracy przed dniem 8 czerwca 1968 r. stanowiące przerwę w zatrudnieniu spowodowaną opieką nad dzieckiem:

- 1) w wieku do 4 lat - w granicach do 3 lat na każde dziecko oraz łącznie z okresami, o których mowa w art. 23 ust. 2 pkt 2 - bez względu na liczbę dzieci - do 6 lat,
 - 2) na które ze względu na jego stan fizyczny, psychiczny lub psychofizyczny przysługuje pielęgnacyjny zasiłek rodzinny - dodatkowo do 3 lat na każde dziecko.
- 6a. Zasiłki podlegają waloryzacji o wskaźnik wzrostu cen towarów i usług konsumpcyjnych ogółem w poprzednim półroczu, w terminach 1 marca i 1 września. Zasiłki nie podlegają waloryzacji w przypadku, gdy wskaźnik wzrostu cen towarów i usług konsumpcyjnych ogółem nie uległ zmianie lub był ujemny. **ust. 5 i 6 w art. 24 skreślone**
- 6b. Minister właściwy do spraw pracy, na podstawie komunikatu Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego, ogłasza, w drodze obwieszczenia w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”, kwoty zasiłków po waloryzacji.
- 6c. Prezes Głównego Urzędu Statystycznego ogłasza w formie komunikatu w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski” do 20 dnia pierwszego miesiąca każdego półrocza wskaźnik cen towarów i usług konsumpcyjnych ogółem za poprzednie półrocze.
7. Zasiłki wypłaca się w okresach miesięcznych z dołu. Zasiłek za niepełny miesiąc ustala się dzieląc kwotę przysługującego zasiłku przez 30 i mnożąc przez liczbę dni kalendarzowych przypadających w okresie, za który przysługuje zasiłek.
- 7a. Przepis ust. 7 stosuje się odpowiednio do dodatków szkoleniowych, zasiłków przedemerytalnych, świadczeń przedemerytalnych i stypendiów.
8. Uprawnionym do zasiłku, dodatku szkoleniowego, stypendium, zasiłku przedemerytalnego oraz świadczenia przedemerytalnego przysługują odsetki ustawowe, jeżeli powiatowy urząd pracy z przyczyn niezależnych od uprawnionych osób nie dokonał ich wypłaty w terminie.

Art. 25.

1. Okres pobierania zasiłku, z zastrzeżeniem ust. 1a, 5, 8, 11 i 12, wynosi:

- 1) 6 miesięcy - dla bezrobotnych zamieszkałych w okresie pobierania zasiłku na obszarze działania powiatowego urzędu pracy, jeżeli stopa bezrobocia na tym obszarze w dniu 30 czerwca roku poprzedzającego dzień nabycia prawa do zasiłku nie przekraczała przeciętnej stopy bezrobocia w kraju,
- 2) 12 miesięcy - dla bezrobotnych zamieszkałych w okresie pobierania zasiłku na obszarze działania powiatowego urzędu pracy, jeżeli stopa bezrobocia na tym obszarze w dniu 30 czerwca roku poprzedzającego dzień nabycia prawa do zasiłku przekraczała przeciętną stopę bezrobocia w kraju,
- 3) 18 miesięcy dla bezrobotnych:
 - a) zamieszkałych w dniu nabycia prawa do zasiłku oraz w okresie jego pobierania na obszarze działania powiatowego urzędu pracy, jeżeli stopa bezrobocia na tym obszarze w dniu 30 czerwca roku poprzedzającego dzień nabycia prawa do zasiłku przekraczała 2-krotnie przeciętną stopę

- bezrobocia w kraju, oraz posiadających jednocześnie co najmniej 20-letni okres uprawniający do zasiłku lub
- b) którzy mają na utrzymaniu co najmniej jedno dziecko w wieku do 15 lat, a małżonek bezrobotnego jest także bezrobotny i utracił prawo do zasiłku z powodu upływu okresu pobierania.
- 1a. Okres pobierania zasiłku przez bezrobotnych zamieszkałych w miejscowościach, które w okresie pobierania zasiłku zostały objęte obszarem działania innego powiatowego urzędu pracy, nie ulega zmianie.
5. W razie urodzenia dziecka przez kobietę pobierającą zasiłek w okresie, o którym mowa w ust. 1, lub w ciągu miesiąca po jego zakończeniu, okres ten ulega przedłużeniu o czas, przez który przysługiwałby jej, zgodnie z odrębnymi przepisami, zasiłek macierzyński.
8. Okres pobierania zasiłku, o którym mowa w ust. 1 i 5, ulega skróceniu o czas nieprzysługiwania zasiłku z przyczyn wymienionych w art. 27 ust. 1 pkt 1-4 i ust. 3.
11. Bezrobotny, który utracił status bezrobotnego na okres krótszy niż 365 dni z powodu podjęcia zatrudnienia, innej pracy zarobkowej, pozarolniczej działalności lub uzyskiwania dochodu w wysokości przekraczającej połowę najniższego wynagrodzenia miesięcznie i zarejestrował się w powiatowym urzędzie pracy jako bezrobotny w ciągu 7 dni od dnia ustania zatrudnienia, zaprzestania wykonywania innej pracy zarobkowej, prowadzenia pozarolniczej działalności lub osiągnięcia dochodu przekraczającego połowę najniższego wynagrodzenia miesięcznie, posiada prawo do zasiłku na czas skrócony o okres pobierania zasiłku przed utratą statusu bezrobotnego.
- 11a. Przepis ust. 11 stosuje się odpowiednio w przypadku powołania i zwolnienia z zasadniczej służby wojskowej, nadterminowej zasadniczej służby wojskowej, przeszkolenia wojskowego absolwentów szkół wyższych, służby wojskowej pełnionej w charakterze kandydata na żołnierza zawodowego, ćwiczeń wojskowych, okresowej służby wojskowej oraz zasadniczej służby w obronie cywilnej i służby zastępczej.
12. Osoba, która utraciła na okres nie dłuższy niż 365 dni status bezrobotnego, a w dniu kolejnej rejestracji spełnia warunki określone w art. 23, uzyskuje prawo do zasiłku na okres pomniejszony o poprzedni okres pobierania zasiłku.
14. Okresy zatrudnienia, innej pracy zarobkowej, pozarolniczej działalności oraz uzyskiwania dochodu, o którym mowa w ust. 11, wlicza się do okresów, o których mowa w art. 27 ust. 2.

Art. 26.

Bezrobotny jest obowiązany zawiadomić w ciągu 5 dni powiatowy urząd pracy o podjęciu zatrudnienia, innej pracy zarobkowej lub pozarolniczej działalności oraz o zaistnieniu innych okoliczności powodujących utratę statusu bezrobotnego albo utratę prawa do zasiłku.

Art. 27.

1. Prawo do zasiłku nie przysługuje bezrobotnemu, który:

- 2) odmówił bez uzasadnionej przyczyny przyjęcia propozycji odpowiedniego zatrudnienia, szkolenia, wykonywania prac interwencyjnych lub robót publicznych,
 - 3) w okresie 6 miesięcy przed zarejestrowaniem w powiatowym urzędzie pracy rozwiązał stosunek pracy (stosunek służbowy) za wypowiedzeniem albo na mocy porozumienia stron, chyba że porozumienie stron nastąpiło z powodu upadłości, likwidacji pracodawcy lub zmniejszenia zatrudnienia z przyczyn dotyczących pracodawcy albo rozwiązanie stosunku pracy za wypowiedzeniem lub na mocy porozumienia stron nastąpiło z powodu zmiany miejsca zamieszkania albo rozwiązanie stosunku pracy za wypowiedzeniem lub na mocy porozumienia stron nastąpiło z powodu zmiany miejsca zamieszkania,
 - 4) w okresie 6 miesięcy przed zarejestrowaniem się w powiatowym urzędzie pracy spowodował rozwiązanie ze swej winy stosunku pracy (stosunku służbowego) bez wypowiedzenia,
 - 5) otrzymał przewidziane Układem zbiorowym pracy dla pracowników zakładów górniczych z dnia 21 grudnia 1991 r. lub przepisach ustawy z dnia 26 listopada 1998 r. o dostosowaniu górnictwa węgla kamiennego do funkcjonowania w warunkach gospodarki rynkowej oraz szczególnych uprawnieniach i zadaniach gmin górniczych (Dz.U. Nr 162, poz.1112) świadczenie w postaci jednorazowego ekwiwalentu pieniężnego za urlop górniczy, jednorazowej odprawy socjalnej, zasiłkowej, pieniężnej lub pieniężnej bezwarunkowej,
 - 6) otrzymał odszkodowanie za skrócenie okresu wypowiedzenia umowy o pracę.
2. Bezrobotnemu, o którym mowa w ust. 1, spełniającemu warunki określone w art. 23 zasiłek przysługuje:
- 1) po okresie 90 dni - w przypadku wymienionym w ust. 1 pkt 2,
 - 2) po okresie 90 dni, od dnia zarejestrowania się w powiatowym urzędzie pracy - w przypadku wymienionym w ust. 1 pkt 3,
 - 3) po okresie 180 dni, od dnia zarejestrowania się w powiatowym urzędzie pracy - w przypadku wymienionym w ust. 1 pkt 4,
 - 4) po upływie okresu, za który otrzymał ekwiwalent, odprawę lub odszkodowanie, o których mowa w ust. 1 pkt 5 i 6.
3. Bezrobotny, który w okresie krótszym niż 30 dni przebywa za granicą lub pozostaje w innej sytuacji powodującej brak gotowości do podjęcia zatrudnienia, nie zostaje pozbawiony statusu bezrobotnego, jeżeli o zamierzonym pobycie lub pozostawaniu w sytuacji powodującej brak gotowości do podjęcia zatrudnienia zawiadomił powiatowy urząd pracy. Zasiłek za ten okres nie przysługuje.
4. Bezrobotny obowiązany jest do składania powiatowemu urzędowi pracy co miesiąc pisemnego oświadczenia o dochodach oraz innych dokumentów niezbędnych dla ustalenia jego uprawnień do świadczeń przewidzianych w ustawie. W razie niedokonania tych czynności zasiłek lub inne świadczenia przysługują od dnia złożenia oświadczenia i innych wymaganych dokumentów.

pkt 1 w ust. 1 w art.
27 skreślony

Art. 28.

1. Osoba, która pobrała nienależnie świadczenie pieniężne, obowiązana jest do jego zwrotu w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji.
2. Za nienależnie pobrane świadczenie w rozumieniu ust. 1 uważa się:
 - 1) świadczenie wypłacone mimo zaistnienia okoliczności powodujących ustanie prawa do jego pobierania, jeżeli pobierający to świadczenie był pouczony o tych okolicznościach,
 - 2) świadczenie wypłacone na podstawie nieprawdziwych oświadczeń lub sfałszowanych dokumentów albo w innych przypadkach świadomego wprowadzenia w błąd powiatowego urzędu pracy przez osobę pobierającą to świadczenie,
 - 3) zasiłek, dodatek szkoleniowy, stypendium, zasiłek przedemerytalny, świadczenie przedemerytalne lub inne świadczenie pieniężne finansowane z Funduszu Pracy, wypłacone osobie za okres, za który nabyła prawo do emerytury, renty z tytułu niezdolności do pracy, renty szkoleniowej lub renty rodzinnej, jeżeli organ rentowy, który przyznał świadczenie, nie dokonał jego pomniejszenia na zasadach określonych w art. 29,
 - 4) koszty szkolenia, w przypadku określonym w art. 16 ust. 4.
3. Roszczenia z tytułu zasiłków, dodatków szkoleniowych, stypendiów, zasiłków przedemerytalnych, świadczeń przedemerytalnych i innych świadczeń pieniężnych finansowanych z Funduszu Pracy ulegają przedawnieniu z upływem 3 lat od dnia udokumentowania do nich prawa przez uprawnioną osobę, natomiast roszczenia powiatowego urzędu pracy ulegają przedawnieniu z upływem 3 lat od dnia ich wypłaty.
5. Roszczenia pracodawców i jednoosobowych przedsiębiorców z tytułu refundacji z Funduszu Pracy należnych świadczeń ulegają przedawnieniu z upływem 12 miesięcy od dnia, w którym roszczenie stało się wymagalne.
7. Kwoty nienależnie pobranych świadczeń, o których mowa w ust. 2, podlegają ściągnięciu w trybie przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.
8. Starosta może w szczególnie uzasadnionych przypadkach odroczyć, rozłożyć na raty lub po zasięgnięciu opinii rejonowej rady zatrudnienia, odstąpić od żądania zwrotu, całości lub części, nienależnie pobranego świadczenia.

ust. 4 i 6 w art. 28
skreślone

Art. 28a.

Należności przysługujące bezrobotnym i innym uprawnionym osobom stanowią ich prawa majątkowe i przechodzą po ich śmierci, w równych częściach, na małżonka oraz inne osoby spełniające warunki wymagane do uzyskania renty rodzinnej w myśl przepisów o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. W razie braku takich osób prawa te wchodzą do spadku.

Art. 29.

1. Bezrobotnemu lub innej uprawnionej osobie, którym przyznano prawo do emerytury, renty z tytułu niezdolności do pracy, renty szkoleniowej lub renty rodzinnej w wysokości przekraczającej połowę najniższego wynagrodzenia za okres, za który wypłacono zasiłek, dodatek szkoleniowy, stypendium, zasiłek przedeme-

rytalny, świadczenie przedemerytalne lub inne świadczenie pieniężne finansowane z Funduszu Pracy, Zakład Ubezpieczeń Społecznych oraz inne organy rentowe, które przyznały świadczenie, wypłacają to świadczenie pomniejszone o kwotę odpowiadającą wysokości wypłaconych za ten okres zasiłków, dodatków szkoleniowych, stypendiów, zasiłków przedemerytalnych, świadczeń przedemerytalnych lub innych świadczeń pieniężnych i przekazują te kwoty na konto Funduszu Pracy właściwego powiatowego urzędu pracy.

2. Kwota pomniejszenia, o której mowa w ust. 1, nie może być wyższa niż przyznana za ten okres kwota emerytury, renty z tytułu niezdolności do pracy, renty szkoleniowej lub renty rodzinnej.

Art. 30.

1. Okresy pobierania zasiłku oraz stypendiów, przyznanych na podstawie art. 37a i 37b, wlicza się do okresu pracy wymaganego do nabycia lub zachowania uprawnień pracowniczych oraz okresów składkowych w rozumieniu przepisów o zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin.
2. Okresów pobierania zasiłków oraz stypendiów, o których mowa w ust. 1, nie wlicza się jednak do:
 - 1) okresów wymaganych do nabycia prawa i długości okresu pobierania zasiłku,
 - 2) okresu zatrudnienia, od którego zależy nabycie prawa do urlopu wypoczynkowego,
 - 3) stażu pracy określonego w odrębnych przepisach, wymaganego do wykonywania niektórych zawodów.
3. Przepisy ust. 1 i ust. 2 pkt 2 i 3 stosuje się odpowiednio do okresu pobierania świadczeń socjalnych przysługujących na urlopie górniczym lub górniczych zasiłków socjalnych przewidzianych w Układzie Zbiorowym Pracy dla Pracowników Zakładów Górniczych z dnia 21 grudnia 1991 r. i w ustawie z dnia 26 listopada 1998 r. o dostosowaniu górnictwa węgla kamiennego do funkcjonowania w warunkach gospodarki rynkowej oraz szczególnych uprawnieniach i zadaniach gmin górniczych (Dz.U. Nr 162, poz. 1112) lub odrębnych przepisach.

Art. 31.

1. Bezrobotnym pobierającym, stypendium w okresie odbywania szkolenia lub stażu u pracodawcy zasiłki przysługują, na zasadach przewidzianych dla pracowników:
 - 1) zasiłki porodowe,
 - 2) świadczenia publicznych zakładów opieki zdrowotnej, które są udzielane na podstawie wpisu do legitymacji ubezpieczeniowej, dokonywanego przez powiatowy urząd pracy.
2. Świadczenia, o których mowa w ust. 1 pkt 2, przysługują również członkowi rodziny osoby pobierającej zasiłek lub stypendium.
3. Świadczenia wymienione w ust. 1 pkt 2 przysługują bezrobotnemu nie upraw-

w art. 31 ust. 1 pkt 2 oraz ust. 2 i 3 tracą moc w zakresie uregulowanym (Dz.U. 1997 r. Nr 28, poz. 153 - art. 170 pkt 28) z dniem 1.01.1999 r.

nionemu do zasiłku, dla którego nie ma propozycji odpowiedniego zatrudnienia lub szkolenia albo skierowania do prac interwencyjnych, robót publicznych lub na utworzone dodatkowe miejsce pracy, oraz członkom jego rodziny.

- 3a. Bezrobotnym uprawnionym do zasiłku lub stypendium przysługują one również za okres udokumentowanej niezdolności do pracy, za który na podstawie odrębnych przepisów pracownicy zachowują prawo do wynagrodzenia lub przysługują im zasiłki z ubezpieczenia społecznego w razie choroby lub macierzyństwa.
4. Powiatowy urząd pracy wydaje osobie skierowanej w celu podjęcia zatrudnienia poza miejscem stałego zamieszkania bilet kredytowy na przejazd do miejsca przyszłego zatrudnienia najtańszym środkiem komunikacji publicznej. W przypadku niepodjęcia zatrudnienia z przyczyn nie zawinionych przez osobę skierowaną, bilet powrotny wydaje powiatowy urząd pracy właściwy dla pracodawcy, do którego wydano skierowanie.
6. Starosta może dokonać zwrotu części lub całości kosztów dojazdów do pracy i zakwaterowania osobie zamieszkałej w rejonie administracyjnym (gminie) uznanym za zagrożony szczególnie wysokim bezrobociem strukturalnym, która została skierowana i podjęła zatrudnienie, staż lub szkolenie poza miejscem stałego zamieszkania.
7. Minister właściwy do spraw pracy określi, w drodze rozporządzenia, wysokość i okres, przez który mogą być finansowane koszty, o których mowa w ust. 6, oraz szczegółowe warunki i tryb dokonywania zwrotu tych kosztów.
8. Minister właściwy do spraw pracy może określić, w drodze rozporządzenia, powiaty (gminy) nie uznane za zagrożone szczególnie wysokim bezrobociem strukturalnym, w których powiatowy urząd pracy może dokonywać zwrotu kosztów, o których mowa w ust. 6.

art. 32 i 33 skreślone

Art. 34.

ust. 5 w art. 31 skreślony

Kwoty zasiłków, dodatków szkoleniowych, stypendiów, zasiłków przedemerytalnych i świadczeń przedemerytalnych za należyty okres zaokrągla się w górę do 10 groszy.

Art. 35.

Prezes Głównego Urzędu Statystycznego w terminie do dnia 30 września każdego roku ogłasza w drodze obwieszczenia w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski” przeciętną stopę bezrobocia w kraju oraz na obszarze działania powiatowych urzędów pracy według stanu na dzień 30 czerwca danego roku.

Art. 36.

1. Minister właściwy do spraw pracy określa, w drodze rozporządzenia, szczegółowe zasady:
 - 1) prowadzenia pośrednictwa pracy, poradnictwa zawodowego, organizowania szkoleń bezrobotnych oraz tworzenia zaplecza metodycznego dla potrzeb informacji zawodowej i poradnictwa zawodowego,
 - 2) prowadzenia rejestracji i ewidencji bezrobotnych oraz innych osób poszukujących pracy,

- 3) przyznawania świadczeń określonych w ustawie,
 - 4) ustalania trybu opłacania składek na Fundusz Pracy przez osoby, o których mowa w art. 53 ust. 1 pkt 3,
 - 5) organizowania i finansowania klubów pracy.
2. Minister właściwy do spraw pracy w porozumieniu z Ministrem Finansów określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe zasady organizacji i realizacji programów specjalnych, zakres ich stosowania, sposób klasyfikacji grup ryzyka oraz wysokość i sposób finansowania tych programów z Funduszu Pracy.
 3. Minister właściwy do spraw pracy określi, w drodze rozporządzenia, klasyfikację zawodów i specjalności dla potrzeb rynku pracy oraz zakres jej stosowania.

Art. 37.

1. Prezes Krajowego Urzędu Pracy może upoważnić do prowadzenia pośrednictwa pracy lub kierowania do pracy za granicą u pracodawców zagranicznych inne niż urzędy pracy organy, organizacje lub instytucje.
2. Jeżeli warunki i obowiązki określone w upoważnieniu, o którym mowa w ust. 1, nie są przestrzegane, Prezes Krajowego Urzędu Pracy może cofnąć upoważnienie.
3. Przy udzielaniu, odmowie udzielenia lub cofnięciu upoważnień, o których mowa w ust. 1, stosuje się przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego, z wyłączeniem rozdziału 7 w dziale II.
4. Prowadzenie pośrednictwa pracy lub kierowanie do pracy za granicą u pracodawców zagranicznych w celu osiągnięcia zysku jest zakazane.
5. Nie jest pośrednictwem pracy i nie wymaga upoważnienia, o którym mowa w ust. 1, odpłatne świadczenie na zlecenie pracodawców usług w zakresie doradztwa personalnego obejmujących wszystkie, kilka lub jedną z następujących usług:
 - 1) dokonanie analizy i określanie niezbędnych i pożądanych kwalifikacji, predyspozycji i innych cech, jakie powinien posiadać kandydat poszukiwany do zatrudnienia na określonym stanowisku pracy,
 - 2) wskazanie metod i źródeł pozyskania kandydatów na określone stanowiska pracy,
 - 3) poszukiwanie, dobór i rekomendowanie kandydatów na określone stanowiska pracy,
 - 4) opracowanie projektów ogłoszeń, informacji i innych materiałów dotyczących poszukiwania kandydatów na określone stanowiska pracy oraz wykonanie czynności związanych z ich publikacją lub rozpowszechnianiem,
 - 5) przygotowanie materiałów i przeprowadzenie lub udział w komisjach konkursowych dotyczących wyboru kandydatów do pracy,
 - 6) doradztwo prawne w zakresie poszukiwania i zatrudniania pracowników.
6. Minister właściwy do spraw pracy może określić, w drodze rozporządzenia, z uwzględnieniem umów międzynarodowych, status prawny, innych niż urzędy pracy, organów, organizacji i instytucji prowadzących pośrednictwo pracy, wymagane standardy prowadzonego pośrednictwa pracy oraz grupy osób poszukujących pracy i gałęzi działalności gospodarczej, w stosunku do których nie stosuje się przepisów ust. 1 i 4.

Rozdział 3a

Aktywizacja zawodowa absolwentów

Art. 37a.

Absolwentowi skierowanemu przez powiatowy urząd pracy na szkolenie przysługuje, w okresie jego odbywania, stypendium w wysokości 60% kwoty zasiłku, o którym mowa w art. 24 ust. 1; przepisy art. 16 ust. 4 i 5 oraz art. 31 ust. 3a stosuje się odpowiednio.

Art. 37b.

1. Powiatowy urząd pracy może, na wniosek lub za zgodą absolwenta, skierować go do odbycia u pracodawcy stażu przez okres nie przekraczający 12 miesięcy.
2. Staż, o którym mowa w ust. 1, odbywa się na podstawie umowy zawartej przez powiatowy urząd pracy z pracodawcą, który wyraził zgodę na jego odbycie przez absolwenta, według programu określonego w umowie.
3. Nadzór nad odbywaniem stażu przez absolwenta sprawuje powiatowy urząd pracy.
4. Powiatowy urząd pracy może, za zgodą pracodawcy, powierzyć na podstawie umowy zlecenia sprawowanie nadzoru nad odbywaniem stażu, przez skierowanego absolwenta, wyznaczonemu przez tego pracodawcę pracownikowi i przyznać mu z Funduszu Pracy wynagrodzenie miesięczne w wysokości do 10% łącznej kwoty stypendium przysługującego nadzorowanym absolwentom.
5. Absolwentowi w okresie odbywania stażu przysługuje stypendium w wysokości zasiłku, o którym mowa w art. 24 ust. 1, wypłacane przez powiatowy urząd pracy; przepisy art. 16 ust. 4 i 5 oraz art. 31 ust. 3a stosuje się odpowiednio.
6. Minister właściwy do spraw pracy określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe warunki odbywania stażu, o którym mowa w ust. 1.

Art. 37c.

Powiatowy urząd pracy ustala i opłaca, w wysokości i na zasadach określonych w odrębnych przepisach, składkę na ubezpieczenie emerytalne, rentowe i wypadkowe od stypendiów wypłaconych na podstawie art. 37a i 37b.

Art. 37d.

1. Bezrobotnemu zamieszkałemu w rejonie administracyjnym (gminie) uznanym za zagrożony szczególnie wysokim bezrobociem strukturalnym, który po utracie statusu absolwenta, w ciągu 6 miesięcy podjął dalszą naukę w szkole ponadpodstawowej dla dorosłych, powiatowy urząd pracy na wniosek bezrobotnego przyznaje stypendium w wysokości 60% kwoty zasiłku, o którym mowa w art. 24 ust. 1, wypłacane przez okres 12 miesięcy, z zastrzeżeniem ust. 2 i 3.
2. Podstawą wypłaty stypendium jest zaświadczenie wystawione przez szkołę, potwierdzające kontynuowanie nauki.

3. Stypendium nie przysługuje w przypadku przerwania nauki, podjęcia zatrudnienia lub utraty statusu bezrobotnego.

Art. 37e.

1. Starosta może dokonywać z Funduszu Pracy, przez okres do 12 miesięcy, zwrotu poniesionych przez pracodawcę, z tytułu zatrudnienia w pełnym wymiarze czasu pracy skierowanego absolwenta, kosztów wypłaconego mu wynagrodzenia, nagród oraz składki na ubezpieczenie społeczne w wysokości uprzednio uzgodnionej, nie przekraczającej jednak kwoty zasiłku określonej w art. 24 ust. 1, i składki na ubezpieczenie społeczne od tej kwoty, obowiązującej w ostatnim dniu każdego rozliczanego miesiąca.
2. Starosta może dokonywać z Funduszu Pracy, przez okres do 18 miesięcy, zwrotu poniesionych przez pracodawcę, z tytułu zatrudnienia w pełnym wymiarze czasu pracy skierowanego absolwenta, kosztów wypłaconego mu wynagrodzenia, nagród oraz składki na ubezpieczenie społeczne w wysokości uprzednio uzgodnionej, nie przekraczającej jednak najniższego wynagrodzenia, i składki na ubezpieczenie społeczne od tego wynagrodzenia, jeżeli zwrot obejmuje koszty poniesione za co drugi miesiąc.
3. Przepisy ust. 1 i 2 stosuje się odpowiednio do jednoosobowego przedsiębiorcy, jeżeli zamierza zatrudnić absolwenta.

Art. 37f.

1. Absolwenci, na swój wniosek lub za ich zgodą, mogą zostać skierowani przez starostę, na zasadach robót publicznych, do wykonywania przez okres do 6 miesięcy pracy nie związanej z wyuczonym zawodem, w wymiarze nie przekraczającym połowy wymiaru czasu pracy w instytucjach użyteczności publicznej oraz organizacjach zajmujących się problematyką: kultury, oświaty, sportu i turystyki, opieki zdrowotnej oraz opieki społecznej.
2. Powiatowy urząd pracy zwraca pracodawcy, który zatrudnił absolwentów skierowanych do prac, o których mowa w ust. 1, część poniesionych kosztów na wynagrodzenia, nagrody oraz składki na ubezpieczenie społeczne w wysokości uprzednio uzgodnionej, nie przekraczającej jednak kwoty ustalonej jako iloczyn liczby zatrudnionych absolwentów i połowy najniższego wynagrodzenia obowiązującego w ostatnim dniu zatrudnienia każdego rozliczanego miesiąca, łącznie ze składką na ubezpieczenie społeczne od refundowanego wynagrodzenia.

Art. 37g.

Pracodawca, który zatrudnił skierowanego absolwenta, zwolniony jest przez okres 12 miesięcy lub przez okres, o którym mowa w art. 37e ust. 2, od dnia zatrudnienia absolwenta od opłacania składki na Fundusz Pracy należnej od wynagrodzenia tego absolwenta.

Rozdział 3b**Wspieranie regionalnych i lokalnych rynków pracy****Art. 37h.**

1. Rada Ministrów, przyjmując jako podstawowe kryteria stopę bezrobocia i przewidywany jego wzrost, określa, w drodze rozporządzenia, powiaty (gminy) zagrożone szczególnie wysokim bezrobociem strukturalnym, w których na podstawie odrębnych przepisów mogą być stosowane szczególne instrumenty ekonomiczno-finansowe i inne preferencje w celu ograniczenia bezrobocia i jego skutków.
2. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, tryb i warunki przyznawania dotacji, której wysokość ustala ustawa budżetowa, na dofinansowanie inwestycji infrastrukturalnych realizowanych jako zadania własne gmin, powiatów w systemie robót publicznych w rejonach administracyjnych (gminach), o których mowa w ust. 1.
3. Rada Ministrów może wprowadzić, w drodze rozporządzenia, we wszystkich lub niektórych rejonach, o których mowa w ust. 1, wydłużony okres pobierania zasiłków, określając równocześnie okres i dodatkowe warunki wymagane do wydłużonej wypłaty zasiłków.

Art. 37i.

1. Programy inicjowane przez organy samorządu województwa mające na celu:
 - 1) zmniejszenie negatywnych skutków bezrobocia, utrzymanie lub tworzenie miejsc pracy,
 - 2) wsparcie przebiegu restrukturyzacji podmiotów objętych programami restrukturyzacyjnymi przyjętymi przez Radę Ministrów,mogą zostać wsparte środkami budżetu państwa określonymi na ten cel w ustawie budżetowej.
2. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, zasady, warunki i tryb wspierania programów, o których mowa w ust. 1.
3. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia powiaty (gminy) zagrożone strukturalną recesją i degradacją społeczną lub w których realizowane są programy, o których mowa w ust. 1, w których mogą być stosowane , określone na podstawie odrębnych przepisów, wszystkie lub niektóre instrumenty ekonomiczno-finansowe i inne preferencje, o których mowa w art. 37h ust. 1.
4. Rada Ministrów może, w drodze rozporządzenia, przyznać bezrobotnym zamieszkałym we wszystkich lub niektórych powiatach (gminach), o których mowa w ust. 3, prawo do stypendium, o którym mowa w art. 37d.

Rozdział 3c**Zasiłki przedemerytalne i świadczenia przedemerytalne****Art. 37j.**

1. Zasiłek przedemerytalny przysługuje osobie spełniającej określone w ustawie warunki do uzyskania statusu bezrobotnego i prawa do zasiłku oraz posiadającej okres uprawniający do emerytury, jeżeli:
 - 1) posiada okres uprawniający do zasiłku wynoszący 30 lat dla kobiet i 35 lat dla mężczyzn lub
 - 2) posiada okres uprawniający do zasiłku wynoszący 25 lat dla kobiet i 30 lat dla mężczyzn, w tym co najmniej 15 lat wykonywania prac uznanych w przepisach emerytalnych za zatrudnienie w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze.
2. Wysokość zasiłku przedemerytalnego wynosi 120% kwoty zasiłku, o którym mowa w art. 24 ust. 1, z zastrzeżeniem ust. 3-5.
3. Wysokość zasiłku przedemerytalnego wynosi 160% kwoty zasiłku, o którym mowa w art. 24 ust. 1, dla osoby zamieszkałej w dniu nabycia prawa do zasiłku przedemerytalnego oraz w okresie jego pobierania w powiatach (gminach) uznanych za zagrożone szczególnie wysokim bezrobociem strukturalnym, jeżeli stosunek pracy lub stosunek służbowy został rozwiązany z przyczyn dotyczących zakładu pracy. Zasiłek ten przysługuje również w przypadku, gdy w okresie pobierania zasiłku przedemerytalnego powiat (gmina) został wykreślony z wykazu powiatów (gmin) uznanych za zagrożone szczególnie wysokim bezrobociem strukturalnym.
4. Wysokość zasiłku przedemerytalnego nie może przekroczyć 90% przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia, stanowiącego podstawę wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne i Fundusz Pracy, w okresie 12 miesięcy kalendarzowych poprzedzających miesiąc zgłoszenia wniosku o zasiłek przedemerytalny, i nie może być niższa od 120 % kwoty zasiłku, o którym mowa w art. 24 ust. 1.
5. Przeciętne miesięczne wynagrodzenie, o którym mowa w ust. 3, wypłacone za okres przypadający po dniu 31 grudnia 1998 r. pomniejsza się o naliczone i potrącone od tego wynagrodzenia składki na ubezpieczenia emerytalne, rentowe i chorobowe.

Art. 37k.

1. Świadczenie przedemerytalne przysługuje osobie, spełniającej określone w ustawie warunki do uzyskania statusu bezrobotnego i prawa do zasiłku, jeżeli:
 - 1) osiągnęła wiek co najmniej 58 lat kobieta i 63 lata mężczyzna i posiada okres uprawniający do emerytury, lub
 - 2) w roku kalendarzowym, w którym został rozwiązany stosunek pracy lub stosunek służbowy z przyczyn dotyczących zakładu pracy, ukończyła co najmniej 55 lat kobieta i 60 lat mężczyzna oraz posiada okres uprawniający do emerytury, lub
 - 3) do dnia rozwiązania stosunku pracy, z przyczyn dotyczących zakładu pracy, osiągnęła okres uprawniający do emerytury, wynoszący co najmniej 35 lat dla kobiet i 40 lat dla mężczyzn, lub

- 4) do dnia 31 grudnia roku poprzedzającego rozwiązanie stosunku pracy, posiada okres uprawniający do emerytury wynoszący co najmniej 34 lat dla kobiet i 39 lat dla mężczyzn, a rozwiązanie stosunku pracy nastąpiło w związku z niewypłacalnością pracodawcy w rozumieniu ustawy z dnia 29 grudnia 1993 r. o ochronie roszczeń pracowniczych w razie niewypłacalności pracodawcy (Dz.U. z 1994 r. Nr 1, poz. 1, z 1995 r. Nr 87, poz. 435, z 1996 r. Nr 5, poz. 34 oraz z 1997 r. Nr 28, poz. 153 i Nr 123, poz. 776).
2. Wysokość świadczenia przedemerytalnego wynosi 90% kwoty emerytury określonej w decyzji organu rentowego ustalającej wysokość emerytury w celu ustalenia świadczenia przedemerytalnego, nie mniej jednak niż odpowiednio wysokość zasiłku określona w art. 37j ust. 2 i 3.
3. Decyzję ustalającą wysokość emerytury w celu ustalenia wysokości świadczenia przedemerytalnego organ rentowy wydaje na wniosek powiatowego urzędu pracy.
4. Do postępowania w sprawie ustalenia wysokości emerytury w celu ustalenia wysokości świadczenia przedemerytalnego stosuje się odpowiednio przepisy dotyczące postępowania w sprawie świadczeń emerytalnych.
5. Od decyzji organu rentowego, o której mowa w ust. 3, przysługują środki odwoławcze, określone w odrębnych przepisach.
6. W przypadku braku możliwości ustalenia wysokości świadczenia przedemerytalnego z powodu trwającego postępowania dotyczącego ustalenia wysokości emerytury, świadczenie przedemerytalne wypłaca się w kwocie zaliczkowej, w wysokości odpowiednio określonej w art. 37j ust. 2 i 3.
7. Pracodawca obowiązany jest do przekazywania powiatowym urządowi pracy dokumentacji umożliwiającej wydanie decyzji ustalającej wysokość emerytury w celu ustalenia wysokości świadczenia przedemerytalnego oraz zasiłku przedemerytalnego. Przepisy dotyczące przygotowania wniosku o emeryturę stosuje się odpowiednio.
- 7a. Kwotę emerytury w celu ustalenia wysokości świadczenia przedemerytalnego oblicza się zgodnie z art. 53 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. Nr 162, poz. 1118, z 1999 r. Nr 38, poz. 360, Nr 70, poz. 774, Nr 72, poz. 801 i 802 i Nr 106, poz. 1215 oraz z 2000 r. Nr 2, poz. 26, Nr 9, poz. 118 i Nr 19, poz. 238).
8. W przypadku równoczesnego spełnienia kilku warunków uprawniających do zasiłku przedemerytalnego i świadczenia przedemerytalnego, uprawnionej osobie przysługuje wybór podstawy ich przyznania.

Art. 37l.

1. Prawo do zasiłku przedemerytalnego lub świadczenia przedemerytalnego przysługuje na wniosek osobie, która w dniu rejestracji w powiatowym urzędzie pracy lub w okresie pobierania zasiłku lub zasiłku przedemerytalnego posiadała lub spełniła warunki do ich nabycia; do okresu uprawniającego do zasiłku przedemerytalnego lub świadczenia przedemerytalnego nie zalicza się okresu aktualnie pobieranego zasiłku.
2. Zasiłki przedemerytalne i świadczenia przedemerytalne przysługują od następnego dnia po dniu zarejestrowania się uprawnionej osoby w powiatowym urzędzie pracy albo od następnego dnia po dniu złożenia wniosku i dokumentów nie-

zbędnych do ustalenia tych uprawnień, z zastrzeżeniem art. 27 ust. 1 pkt 3-6 i ust. 2 pkt 2-4.

3. Zasiłki przedemerytalne i świadczenia przedemerytalne podlegają waloryzacji na zasadach przewidzianych dla zasiłków dla bezrobotnych.

Art. 37l.

Osoby pobierające zasiłek przedemerytalny lub świadczenie przedemerytalne nie mają obowiązku zgłaszania się do powiatowego urzędu pracy w celu potwierdzenia gotowości do podjęcia pracy. Osoby te mogą być za ich zgodą skierowane przez powiatowy urząd pracy na szkolenie, do prac interwencyjnych lub robót publicznych.

Art. 37m.

1. Do osób pobierających zasiłek przedemerytalny lub świadczenie przedemerytalne przepisy art. 23 ust. 4, art. 26, art. 31 ust. 1 i 2 oraz art. 34 stosuje się odpowiednio.
- 1a. Osobom pobierającym zasiłek przedemerytalny lub świadczenie przedemerytalne przysługują zasiłki pogrzebowe, na zasadach przewidzianych dla pracowników.
2. Zasiłki, o których mowa w ust. 1a oraz art. 31 ust. 1 pkt 1, finansowane są ze środków Funduszu Pracy.
3. Okresy pobierania zasiłku przedemerytalnego oraz świadczenia przedemerytalnego są okresami nieskładkowymi w rozumieniu przepisów o zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin.

Art. 37n.

1. Prawo do zasiłku przedemerytalnego i świadczenia przedemerytalnego ustaje z dniem niespełnienia warunków, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 2, z zastrzeżeniem ust. 2.
2. W przypadku podjęcia przez osobę uprawnioną do zasiłku przedemerytalnego lub świadczenia przedemerytalnego zatrudnienia, innej pracy zarobkowej lub pozarolniczej działalności, prawo do pobierania zasiłku przedemerytalnego lub świadczenia przedemerytalnego ulega zawieszeniu.

ust. 3 w art. 37n
skreślony

Art. 37o.

1. Prawo do zasiłków przedemerytalnych i świadczeń przedemerytalnych ustalają oraz zasiłki i świadczenia przyznają i wypłacają powiatowe urzędy pracy.
2. Zasiłki przedemerytalne i świadczenia przedemerytalne finansowane są z budżetu państwa, w ramach dotacji dla Funduszu Pracy.

Rozdział 4

Świadczenia przysługujące rolnikom zwalnianym z pracy

Art. 38.

Osobom podlegającym ubezpieczeniu społecznemu rolników, które zostały zwolnione z pracy z przyczyn dotyczących zakładu pracy i nie są uprawnione do zasiłku dla

bezrobotnych, przysługują świadczenia na warunkach i w zakresie określonych w niniejszym rozdziale.

Art. 39.

Świadczenia obejmują:

- 1) pokrycie składek na ubezpieczenie społeczne rolników za osobę, o której mowa w art. 38, w okresie pierwszych czterech kwartałów po rozwiązaniu stosunku pracy,
- 2) finansowanie kosztów szkolenia w celu podjęcia zatrudnienia lub pozarolniczej działalności poza gospodarstwem rolnym; przepis art. 16 ust. 4 stosuje się odpowiednio,
- 3) prawo do dodatku szkoleniowego określonego w art. 16 ust. 2,
- 4) świadczenie z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych, powstałych w związku z odbywaniem szkolenia, na zasadach przewidzianych dla pracowników,
- 5) jednorazową pożyczkę, o której mowa w art. 18, na podjęcie pozarolniczej działalności lub na zakup ziemi, nie wyłączając działalności wytwórczej lub usługowej związanej z rolnictwem.

Art. 40

Świadczenia określone w art. 39 przysługują osobie, o której mowa w art. 38, jeżeli:

- 1) w okresie 18 miesięcy poprzedzających dzień zgłoszenia wniosku o przyznanie świadczenia pozostawała w stosunku pracy i osiągała wynagrodzenie stanowiące podstawę wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne i Fundusz Pracy, wynoszące co najmniej najniższe wynagrodzenie przez okres 365 dni i stosunek ten został rozwiązany z przyczyn dotyczących zakładu pracy,
- 2) podatek z gospodarstwa rolnego lub działu specjalnego nie przekracza kwoty podatku rolnego z 5 ha przeliczeniowych albo w przeliczeniu na 1 członka gospodarstwa domowego nie mającego stałych pozarolniczych źródeł dochodu nie przekracza kwoty podatku rolnego z 1 ha przeliczeniowego.

Art. 41.

Pokrycie składek, przewidziane w art. 39 pkt 1, polega na przekazaniu z Funduszu Pracy na odpowiednie fundusze ubezpieczenia społecznego rolników, na podstawie decyzji kierownika właściwego powiatowego urzędu pracy, wydanej na wniosek rolnika zobowiązanego do zapłacenia składki, kwot należności z tytułu poszczególnych rat kwartalnych. Świadczenie to przysługuje począwszy od najbliższej raty kwartalnej, której wymagalność przypada po dniu rozwiązania stosunku pracy.

Rozdział 5

Zatrudnienie w ramach Ochotniczych Hufców Pracy

Art. 42.

1. Zadania w zakresie zatrudnienia wykonują także ochotnicze hufce pracy.
2. Ochotnicze hufce pracy są państwową jednostką organizacyjną sektora finansów publicznych, nadzorowaną przez ministra właściwego do spraw pracy.

Art. 43.

Ochotnicze Hufce Pracy wykonują we współdziałaniu z jednostkami samorządu terytorialnego zadania państwa w zakresie kształcenia, zatrudnienia i wychowania młodzieży, a w szczególności:

- 1) prowadzenie działalności wychowawczej, profilaktycznej i resocjalizacyjnej oraz udzielanie pomocy młodzieży zagrożonej bezrobociem, niedostosowanej społecznie oraz wymagającej specjalnej troski i oddziaływań,
- 2) organizowanie zatrudnienia młodzieży,
- 3) tworzenie warunków uzyskania oraz podwyższenia kwalifikacji zawodowych i ogólnych, a także przekwalifikowania zawodowego młodzieży.

Art. 44.

1. Zadania, o których mowa w art. 43, realizowane są przez Komendę Główną Ochotniczych Hufców Pracy, wojewódzkie komendy ochotniczych hufców pracy oraz podległe im jednostki organizacyjne.
2. Współdziałanie ochotniczych hufców pracy z jednostkami samorządu terytorialnego odbywa się na zasadach określonych w zawieranych umowach lub porozumieniach określających cele i zadania do realizacji na rzecz młodzieży oraz wzajemne zobowiązania.

Art. 45.

Minister właściwy do spraw pracy określa, w drodze rozporządzenia, szczegółowe zadania oraz organizację i szczegółowe zasady funkcjonowania Ochotniczych Hufców Pracy.

Rozdział 6

Zatrudnianie obywateli polskich za granicą u pracodawców zagranicznych oraz zatrudnianie cudzoziemców w Polsce

Art. 46.

Obywatele polscy mogą podejmować pracę za granicą u pracodawców zagranicznych w trybie i na zasadach obowiązujących w kraju zatrudnienia oraz określonych w umowach międzynarodowych.

Art. 47.

1. Zatrudnienie za granicą następuje w drodze bezpośrednich uzgodnień i umów zawieranych przez obywateli polskich z pracodawcami zagranicznymi lub za pośrednictwem upoważnionych w trybie art. 37 ust. 1 organów, organizacji i instytucji, zwanych dalej „jednostkami kierującymi”.
2. Kierowanie do zatrudnienia za granicą przez upoważnione jednostki kierujące odbywa się na podstawie umów cywilnoprawnych zawieranych przez te jednostki z obywatelami polskimi. Umowy te powinny określać:
 - 1) pracodawcę zagranicznego,
 - 2) okres zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej,
 - 3) rodzaj oraz warunki pracy i wynagradzania, a także przysługujące kierowanej osobie świadczenia socjalne,
 - 4) zasady i warunki ubezpieczenia społecznego oraz od następstw nieszczęśliwych wypadków i chorób tropikalnych,
 - 5) obowiązki i uprawnienia osoby kierowanej oraz jednostki kierującej,
 - 6) inne zobowiązania stron,
 - 7) zakres odpowiedzialności cywilnej stron w przypadku niewykonania lub nienależytego wykonania umowy zawartej między jednostką kierującą a obywatelem polskim oraz tryb dochodzenia związanych z tym roszczeń,
 - 8) kwotę należną jednostce kierującej z tytułu faktycznie poniesionych kosztów związanych ze skierowaniem do pracy za granicą.
3. Jednostka kierująca ma obowiązek poinformować osobę kierowaną do pracy za granicą o przysługujących jej uprawnieniach, o których mowa w art. 48.
4. Umów, o których mowa w ust. 2, nie zawiera się w razie wakacyjnego zatrudnienia młodzieży uczącej się i studiującej.

pkt 2 w ust. 2 w art. 48 skreślony

ust. 5 w art. 47 skreślony

pkt 2 i 3 w ust. 1 w art. 49 skreślony

Art. 48.

1. Jeżeli umowy międzynarodowe nie stanowią inaczej, udokumentowane okresy zatrudnienia obywateli polskich za granicą u pracodawców zagranicznych zaliczane są do okresów pracy w Polsce w zakresie uprawnień pracowniczych, pod warunkiem opłacania składek na Fundusz Pracy.
2. Okres zatrudnienia obywateli polskich za granicą jest traktowany jak okres zatrudnienia w Polsce w zakresie uprawnień, o których mowa w ust. 1, od dnia:
 - 1) zawiadomienia właściwego terytorialnie powiatowego urzędu pracy o podjęciu pracy za granicą i przystąpienia do płatności składki na Fundusz Pracy w wysokości 9,75% przeciętnego wynagrodzenia za każdy miesiąc tego zatrudnienia; jeżeli zawiadomienie i przystąpienie do opłacania składek następuje w ciągu miesiąca, podstawę wymiaru składki dzieli się przez 30 i mnoży przez liczbę dni, za które składka ma być opłacona,

ust. 3 w art. 48 skreślony

Art. 49.

1. Minister właściwy do spraw pracy określa, w drodze rozporządzenia:
 - 1) tryb dokonywania wpłat na Fundusz Pracy, o których mowa w art. 48 ust. 2 pkt 1,

2. Minister właściwy do spraw gospodarki w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw pracy określa, w drodze rozporządzenia, szczegółowe zasady i kryteria rozdziału limitu zatrudnienia pracowników polskich za granicą w celu realizacji umów o dzieło przez polskich przedsiębiorców, jeżeli został on ustanowiony w umowie międzynarodowej.

Art. 50.

1. Pracodawca może zatrudnić lub powierzyć inną pracę zarobkową na terenie Polski cudzoziemcowi nie posiadającemu karty stałego pobytu lub statusu uchodźcy Rzeczypospolitej Polskiej, jeżeli uzyska na to zezwolenie starosty powiatu na terenie którego znajduje się siedziba pracodawcy, a cudzoziemiec uzyskał wizę pobytową z prawem do pracy lub kartę czasowego pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz zgodę na zatrudnienie lub wykonywanie innej pracy zarobkowej u tego pracodawcy.
2. Zezwolenie i zgoda na zatrudnienie lub powierzenie innej pracy zarobkowej cudzoziemcom w jednostkach podległych ministrowi właściwemu do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego, ministrowi właściwemu do spraw kultury fizycznej i sportu, ministrowi właściwemu do spraw nauki, ministrowi właściwemu do spraw turystyki, ministrowi właściwemu do spraw szkolnictwa wyższego, ministrowi właściwemu do spraw zdrowia, ministrowi właściwemu do spraw oświaty i wychowania oraz Prezesowi Polskiej Akademii Nauk są wydawane przez starostów, jeżeli są spełnione warunki określone w przepisach tej ustawy oraz przepisach innych ustaw.
3. Zezwolenie i zgodę, o których mowa w ust. 1, starosta wydaje uwzględniając sytuację na rynku pracy oraz kryteria określone przez samorząd województwa. Zezwolenie i zgoda są wydawane na czas oznaczony dla określonego cudzoziemca, na określone stanowisko lub rodzaj wykonywanej pracy.
4. Pracodawca zawiera z cudzoziemcem umowę dotyczącą zatrudnienia lub wykonywania innej pracy zarobkowej na czas udzielonej zgody.
5. Jeżeli odrębne przepisy uzależniają możliwość zajmowania określonego stanowiska, wykonywania zawodu lub innej pracy zarobkowej od uzyskania zgody właściwego organu na ich wykonywanie, pracodawca przed wystąpieniem do starosty obowiązany jest uzyskać taką zgodę.
6. Zezwolenie i zgoda, o których mowa w ust. 1, podlegają cofnięciu przez starostę, jeżeli cudzoziemiec jest zatrudniony lub wykonuje inną pracę zarobkową niezgodnie z uzyskanym zezwoleniem i zgodą albo nastąpiła utrata uprawnień do wykonywania zatrudnienia lub powierzonej pracy.
7. Cofnięcie zezwolenia i zgody, o których mowa w ust. 1, przed upływem okresu, na który zostały wydane, zobowiązuje pracodawcę do rozwiązania umowy, na podstawie której nastąpiło zatrudnienie lub powierzenie innej pracy zarobkowej, nie później niż w ciągu 3 dni od daty powiadomienia go o cofnięciu zezwolenia lub zgody.
8. Przepisy ust. 1 oraz ust. 3-7 stosuje się odpowiednio do jednoosobowego przedsiębiorcy oraz do osoby fizycznej, zamierzających zatrudnić cudzoziemca.

9. Przepisy ust. 1 i 5 nie naruszają przepisów regulujących odrębne warunki zatrudniania lub powierzania innej pracy zarobkowej cudzoziemcom lub zawierających zakaz ich wykonywania przez cudzoziemca.
10. Przepisu ust. 1 nie stosuje się w przypadku, gdy polski pracodawca zatrudnia cudzoziemca lub powierza mu wykonywanie innej pracy zarobkowej poza granicami Polski.
11. Pracodawca, który uzyskał zezwolenie, o którym mowa w ust. 1, dokonuje na konto Funduszu Pracy powiatowego urzędu pracy wydającego zezwolenie jednorazowej wpłaty w wysokości najniższego wynagrodzenia, za każdą osobę objętą zezwoleniem. W przypadku przedłużenia ważności zezwolenia wpłata wynosi połowę najniższego wynagrodzenia.
12. Przepis ust. 11 stosuje się odpowiednio do pracodawców zagranicznych świadczących usługi eksportowe w Polsce.
14. Minister właściwy do spraw pracy może określać, w drodze rozporządzenia, przypadki, w których zatrudnienie lub powierzenie innej pracy zarobkowej cudzoziemcowi jest dopuszczalne bez konieczności uzyskania zezwolenia i zgody starosty, jeżeli potrzeba zatrudnienia lub powierzenia innej pracy zarobkowej wynika w szczególności z umów i porozumień międzynarodowych albo dotyczy usług artystycznych.

ust. 3 w art. 51 skreślony

ust. 13 w art. 50 skreślony

Art. 51.

1. Minister właściwy do spraw pracy określa, w drodze rozporządzenia, szczegółowe zasady i tryb wydawania zezwoleń i zgód, o których mowa w art. 50 ust. 1.
2. Minister właściwy do spraw pracy określa, w drodze rozporządzenia, tryb zatrudniania cudzoziemców przy realizacji usług eksportowych świadczonych przez pracodawców zagranicznych w Polsce.
4. Minister właściwy do spraw zdrowia w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw pracy określa, w drodze rozporządzenia, warunki zatrudniania i powierzania innej pracy zarobkowej cudzoziemcom w służbie zdrowia.
5. Sekretarz Naukowy Polskiej Akademii Nauk określa, w drodze zarządzenia, warunki zatrudniania lub powierzania cudzoziemcom wykonywania innej pracy zarobkowej w placówkach Polskiej Akademii Nauk.

Rozdział 7 Fundusz Pracy

Art. 52.

1. Fundusz Pracy jest państwowym funduszem celowym, zwanym dalej „Funduszem Pracy”.
2. Dysponentem Funduszu Pracy jest Prezes Krajowego Urzędu Pracy.

Art. 53.

1. Obowiązkowe składki na Fundusz Pracy, ustalone od kwot stanowiących podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe bez stosowania ograniczenia, o którym mowa w art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 13 października

1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz.U. Nr 137, poz. 887), wynoszących w przeliczeniu na okres miesiąca co najmniej najniższe wynagrodzenie, opłacają:

- 1) pracodawcy oraz inne jednostki organizacyjne za osoby:
 - a) pozostające w stosunku pracy lub stosunku służbowym,
 - b) wykonujące pracę na podstawie umowy o pracę nakładczą, umowy agencyjnej lub umowy zlecenia oraz za osoby z nimi współpracujące,
 - c) wykonujące pracę w okresie odbywania kary pozbawienia wolności,
 - d) pobierające stypendia sportowe,
 - e) będące członkami zespołów adwokackich,
 - f) otrzymujące świadczenie socjalne przysługujące na urlopie górniczym lub górniczy zasiłek socjalny - przewidziane w Układzie Zbiorowym Pracy dla Pracowników Zakładów Górniczych z dnia 21 grudnia 1991 r. i w ustawie z dnia 26 listopada 1998 r. o dostosowaniu górnictwa węgla kamiennego do funkcjonowania w warunkach gospodarki rynkowej oraz szczególnych uprawnieniach i zadaniach gmin górniczych (Dz.U. Nr 162, poz. 1112) lub odrębnych przepisach,
 - 2) rolnicze spółdzielnie produkcyjne i spółdzielnie kółek rolniczych (usług rolniczych) za swoich członków, z wyjątkiem członków, którzy wnieśli wkład gruntowy o powierzchni użytków rolnych powyżej 2 ha przeliczeniowych,
 - 3) inne niż wymienione w pkt 1 i 2 osoby podlegające ubezpieczeniu społecznemu lub zaopatrzeniu emerytalnemu, z wyjątkiem osób duchownych, osób pobierających, na podstawie przepisów o pomocy społecznej, zasiłek stały lub gwarantowany zasiłek okresowy i osób podlegających ubezpieczeniu społecznemu rolników, a także żołnierzy niezawodowych w służbie czynnej, osób odbywających zastępcze formy służby wojskowej, osób przebywających na urloпах wychowawczych oraz pobierających zasiłek macierzyński.
2. Wysokość składki, o której mowa w ust. 1, określa ustawa budżetowa.
 3. W przypadku gdy kwoty, o których mowa w ust. 1, pochodzą z różnych źródeł, obowiązek opłacania składek na Fundusz Pracy powstaje wtedy, gdy łączna kwota stanowiąca podstawę wymiaru składek ustalona zgodnie z ust. 1 wynosi co najmniej najniższe wynagrodzenie.
 4. Osoba, do której ma zastosowanie przepis ust. 3, składa stosowne oświadczenie każdemu pracodawcy bądź w oddziale Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, jeżeli sama opłaca składki na ubezpieczenie społeczne.

Art. 54.

Zakłady pracy chronionej lub zakłady aktywności zawodowej oraz przedsiębiorcy Polskiego Związku Głuchych i Polskiego Związku Niewidomych oraz Związku Ociemniałych Żołnierzy Rzeczypospolitej Polskiej, Towarzystwo Opieki nad Ociemniałymi oraz Zakład dla Niewidomych w Laskach nie opłacają składek na Fundusz Pracy za zatrudnionych pracowników o znacznym lub umiarkowanym stopniu niepełnosprawności.

Art. 55.**1. Dochodami Funduszu Pracy są:**

- 1) obowiązkowe składki na Fundusz Pracy,
 - 2) dotacje budżetu państwa na wypłatę zasiłków przedemerytalnych i świadczeń przedemerytalnych, a także na uzupełnienie środków Funduszu Pracy przeznaczonych na wypłatę innych obowiązkowych świadczeń, po wykorzystaniu środków ze składek, o których mowa w pkt 1,
 - 3) dochody z tytułów określonych w art. 57 ust. 1 pkt 22-24,
 - 4) wpłaty dokonywane przez partnerów zagranicznych z tytułu rekrutacji pracowników polskich zatrudnionych w ramach umów międzynarodowych,
 - 4a) odsetki od środków Funduszu Pracy pozostających na rachunkach bankowych Krajowego Urzędu Pracy oraz samorządów województw i powiatów,
 - 4b) dochody z tytułu posiadania oraz zbywania akcji i udziałów spółek, fundacji i innych osób prawnych, nabytych przed dniem 1 stycznia 2000 r. ze środków Funduszu Pracy,
 - 5) inne wpływy.
2. Dochodami Funduszu Pracy są również wpłaty dokonywane przez obywateli polskich podejmujących zatrudnienie za granicą u pracodawców zagranicznych, o których mowa w art. 48 ust. 2 pkt 1, oraz wpłaty pracodawców z tytułu uzyskania zezwolenia na zatrudnienie cudzoziemca, o których mowa w art. 50 ust. 11 i 12.
3. Za zgodą ministra właściwego do spraw pracy oraz ministra właściwego do spraw finansów publicznych, Fundusz Pracy może zaciągać kredyty i pożyczki na uzupełnienie środków niezbędnych na wypłatę zasiłków dla bezrobotnych, z zastrzeżeniem ust. 4 i 5.
4. Łączna kwota zaciągniętych kredytów i pożyczek nie może w żadnym czasie przekroczyć kwoty stanowiącej równowartość 8,33% dochodów Funduszu Pracy, planowanych na dany rok.
5. Okres spłaty kredytów i pożyczek zaciąganych przez Fundusz Pracy nie może przekroczyć trzech miesięcy oraz wykroczyć poza rok budżetowy, w którym kredyty lub pożyczki zostały zaciągnięte.

Art. 56.

1. Składki na Fundusz Pracy opłaca się za okres trwania obowiązkowych ubezpieczeń emerytalnego i rentowych w trybie i na zasadach przewidzianych dla składek na ubezpieczenia społeczne.
2. Poboru składek na Fundusz Pracy dokonuje Zakład Ubezpieczeń Społecznych w okresach miesięcznych, łącznie ze składkami na ubezpieczenie społeczne i zaopatrzenie emerytalne, oraz przekazuje zebrane tytułem składek kwoty na Fundusz Pracy, w terminie do 20 dnia następnego miesiąca.
- 2a. Koszty poboru składek na Fundusz Pracy obciążają ten fundusz i są zwracane Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych w wysokości 0,5% przypisu składek na Fundusz Pracy.
3. Od składek na Fundusz Pracy nie opłaconych w terminie Zakład Ubezpieczeń Społecznych pobiera odsetki za zwłokę, na zasadach i w wysokości określonych przepisami o zobowiązaniach podatkowych. Składki te oraz należności z tytułu

odsetek za zwłokę i dodatkowych opłat, o których mowa w ust. 4, nie opłacone w terminie, podlegają ściągnięciu w trybie przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.

4. W razie nieopłacania składek na Fundusz Pracy lub opłacenia ich w niższej od należnej wysokości, Zakład Ubezpieczeń Społecznych może obciążyć pracodawcę lub osobę podlegającą ubezpieczeniu społecznemu lub zaopatrzeniu emerytalnemu dodatkową opłatą do wysokości 100% należnej kwoty składek.

Art. 57.

1. Środki Funduszu Pracy przeznacza się na finansowanie:

- 1) kosztów przejazdu i wynagrodzenia członków rad zatrudnienia, o których mowa w art. 10 ust. 8 i 9,
- 2) kosztów szkolenia pracowników, o których mowa w art. 15 ust. 5 i w art. 16 ust. 10, bezrobotnych i innych uprawnionych osób,
- 3) dodatków szkoleniowych, o których mowa w art. 16, pożyczek szkoleniowych, o których mowa w art. 16a, oraz badań, o których mowa w art. 17 ust. 5,
- 3a) świadczeń, o których mowa w art. 16 ust. 5,
- 4) pożyczek i kosztów szkolenia, o których mowa w art. 18, kosztów obsługi, a także kosztów postępowania sądowego i egzekucyjnego oraz, w przypadku zawarcia porozumienia w sprawie udzielania kredytów przez instytucje finansowe bezrobotnym i uprawnionym do pożyczek z Funduszu Pracy osobom, różnicy między stopą procentową kredytu refinansowego a preferencyjną stopą procentową stosowaną wobec pożyczkobiorców Funduszu Pracy,
- 5) kosztów, o których mowa w art. 19-21 i 37f, refundowanych z tytułu zatrudnienia bezrobotnych w ramach prac interwencyjnych i robót publicznych, oraz składek na ubezpieczenie społeczne, o których mowa w art. 22a,
- 6) zasiłków wypłacanych bezrobotnym oraz składek na ubezpieczenie społeczne od tych zasiłków, a także zasiłków przedemerytalnych i świadczeń przedemerytalnych,
- 7) kosztów, o których mowa w art. 37e, z tytułu zatrudnienia skierowanego absolwenta,
- 8) biletów kredytowych wydawanych osobom skierowanym w celu zatrudnienia w innej miejscowości, o których mowa w art. 31 ust. 4, oraz poborowym skierowanym do odbycia służby zastępczej,
- 9) opracowywania i rozpowszechniania informacji zawodowych oraz wyposażenia dla prowadzenia poradnictwa zawodowego we współpracy z instytucjami wykonującymi statutowe zadania w zakresie informacji i poradnictwa zawodowego,
- 10) wynagrodzeń wypłacanych młodocianym pracownikom, zatrudnionym na podstawie umowy o pracę w celu przygotowania zawodowego, oraz składki na ubezpieczenie społeczne od refundowanych wynagrodzeń,
- 11) opracowywania, wydawania i rozpowszechniania informacji o usługach organów zatrudnienia oraz innych partnerów na rynku pracy, dla bezrobotnych i innych osób poszukujących pracy oraz pracodawców,

- 12) dodatków i premii wypłacanych pracownikom za wykonywanie obowiązków opiekunów praktyk uczniowskich oraz opłaconych od nich składek na ubezpieczenie społeczne, **pkt 23 w ust. 1 w art. 57 skreślony**
 - 13) przedsięwzięć związanych z realizacją programów specjalnych,
 - 14) składek na ubezpieczenie społeczne rolników, o których mowa w art. 39,
 - 15) kosztów wysyłki wezwań, zawiadomień i przekazywania bezrobotnym należnych świadczeń pieniężnych oraz kosztów korespondencji z pracodawcami,
 - 16) badań, opracowania programów, ekspertyz, analiz, wydawnictw i konkursów dotyczących rynku pracy,
 - 17) kosztów wprowadzania, rozwijania i eksploatacji systemu informatycznego w urzędach pracy,
 - 18) wydatków związanych z promocją oraz pomocą prawną zatrudnionym za granicą w ramach umów międzynarodowych, **ust. 2a w art. 57 skreślony**
 - 19) kosztów opracowywania i rozpowszechniania materiałów informacyjno-szkoleniowych dla klubów pracy, ich wyposażenia oraz kosztów prowadzenia zajęć przez instytucje oraz osoby nie będące pracownikami urzędów pracy,
 - 20) kosztów postępowania sądowego i egzekucyjnego nienależnie pobranych świadczeń i innych wypłat z Funduszu Pracy,
 - 21) części kosztów realizacji zadań na rzecz bezrobotnych, wykonywanych w ramach działań statutowych przez organizacje i instytucje,
 - 24) depozytów celowych w bankach i innych instytucjach państwowych lub gwarantowanych przez Skarb Państwa,
 - 25) odsetek za nieterminowe regulowane zobowiązań finansowych z Funduszu Pracy,
 - 26) stypendiów, o których mowa w art. 37a i 37b, oraz składek na ubezpieczenie społeczne od tych stypendiów, a także stypendiów, o których mowa w art. 37d,
 - 27) wynagrodzeń, o których mowa w art. 37b ust. 4,
 - 28) kosztów poboru składek, o których mowa w art. 56 ust. 2a,
 - 29) kosztów zakwaterowania i dojazdów do pracy, o których mowa w art. 31 ust. 6,
 - 30) zasiłków porodowych wypłaconych bezrobotnym oraz zasiłków porodowych i pogrzebowych wypłaconych osobom pobierającym zasiłki przedemerytalne lub świadczenia przedemerytalne. **pkt 22 w ust. 1 w art. 57 skreślony**
 - 30a) kosztów badań lekarskich absolwentów kierowanych na staż, o którym mowa w art. 37b,
 - 31) koszty szkolenia kadr realizujących zadania objęte ustawą,
 - 32) spłaty i obsługi kredytów i pożyczek wraz z odsetkami, zaciągniętych przez Fundusz Pracy.
2. Środki Funduszu Pracy mogą być przeznaczone na finansowanie zadań zleconych Ochotniczym Hufcom Pracy przez dysponentów Funduszu Pracy, określonych w ust. 1 pkt 2, 9-13 i 19, które wynikają z realizowanych przez nie zadań.

3. Wydatki, o których mowa w ust. 1 pkt 10 i 12, zwracane są z Funduszu Pracy do wysokości najniższych stawek, określonych w odrębnych przepisach obowiązujących w okresie, za który dokonywana jest refundacja.
4. Prezes Krajowego Urzędu Pracy dokonuje przesunięć środków przewidzianych w planie Funduszu Pracy, stanowiącym załącznik do ustawy budżetowej, na finansowanie poszczególnych zadań, z tym jednak że łączna kwota środków przewidzianych na finansowanie zadań wymienionych w ust. 1 pkt 2-5, 7, 13, 26, 27 i 29 nie może być zmniejszona w celu przeznaczenia na inne cele.
5. Minister właściwy do spraw pracy, po zasięgnięciu opinii Naczelnej Rady Zatrudnienia, może określić, w drodze rozporządzenia, inne niż przewidziane w ust. 1 cele, określając przeznaczoną na ten cel kwotę oraz warunki jej wykorzystania.
6. Minister właściwy do spraw pracy określa, w drodze rozporządzenia, szczegółowe zasady finansowania wydatków z Funduszu Pracy, o których mowa w ust. 1, oraz sposób współpracy organów zatrudnienia z bankami i instytucjami finansującymi.
7. Od wypłat finansowanych z Funduszu Pracy nie ustala się składki na Fundusz Pracy.

Art. 57a.

1. Prezes Krajowego Urzędu Pracy przekazuje samorządom województw i powiatom na wyodrębniony rachunek środki Funduszu Pracy na finansowanie realizowanych zadań według algorytmu.
2. Algorytm, o którym mowa w ust. 1, powinien uwzględniać niezbędne środki na wypłatę zasiłków i innych obligatoryjnych świadczeń, a na finansowanie pozostałych zadań w szczególności: stopę bezrobocia na obszarze poszczególnych powiatów, udział długotrwale bezrobotnych oraz udział bezrobotnych absolwentów w ogólnej liczbie bezrobotnych.
3. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, po zasięgnięciu opinii Naczelnej Rady Zatrudnienia oraz Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego algorytm, o którym mowa w ust. 1, oraz szczegółowe zasady i terminy przekazywania środków z Funduszu Pracy dla samorządów województw i powiatów, a także szczegółowe zasady i terminy sporządzania przez zarządy województw i zarządy powiatów sprawozdań z wykorzystania środków przekazanych z Funduszu Pracy.

ust. 6a w art. 57 skreślony

Art. 58.

Dochody Funduszu Pracy zwolnione są od podatku dochodowego.

Art. 59.

W sprawach nie uregulowanych w niniejszym rozdziale stosuje się odpowiednio przepisy ustawy o finansach publicznych w zakresie gospodarki funduszami celowymi.

Rozdział 8**Kontrola przestrzegania przepisów ustawy****Art. 60.**

1. Urzędy pracy sprawują kontrolę przestrzegania przepisów ustawy.
2. Kontrola obejmuje badanie przestrzegania:
 - 1) legalności zatrudnienia, innej pracy zarobkowej lub działalności,
 - 2) obowiązku informowania powiatowych urzędów pracy o zatrudnianiu osoby zarejestrowanej jako bezrobotna lub powierzeniu jej wykonywania innej pracy zarobkowej,
 - 3) obowiązku opłacania składek na Fundusz Pracy,
 - 4) warunków zawartych w upoważnieniach do prowadzenia pośrednictwa pracy lub kierowania obywateli polskich do pracy za granicą u pracodawców zagranicznych.
3. Kontrolą mogą być objęte jednostki, wobec których zachodzi podejrzenie, że prowadzą pośrednictwo pracy lub kierują obywateli polskich do pracy za granicą u pracodawców zagranicznych bez wymaganych upoważnień.
4. Kontrolą mogą być objęci pracodawcy, jednoosobowi przedsiębiorcy i inne instytucje oraz osoby fizyczne.
5. Przeprowadzający kontrolę mogą badać dokumenty objęte jej zakresem, sporządzać niezbędne ich kopie, przesłuchiwać świadków, sprawdzać tożsamość osób zatrudnionych i wykonujących inne prace zarobkowe, a także innych osób w celu ustalenia charakteru pobytu na terenie kontrolowanej jednostki w czasie przeprowadzania kontroli.
6. Kontrolowani obowiązani są udostępniać wszelkie dokumenty i udzielać wyjaśnień w sprawach objętych zakresem kontroli.
7. Pracownicy urzędów pracy są uprawnieni do przeprowadzenia kontroli bez uprzedzenia. Kontrolujący obowiązani są do okazania legitymacji służbowej i upoważnienia.

Art. 61.

1. Urzędy pracy w zakresie kontroli współdziałają w szczególności ze związkami zawodowymi, Państwową Inspekcją Pracy, Policją, Zakładem Ubezpieczeń Społecznych oraz urzędami kontroli skarbowej.
2. Organy Policji, w razie uzasadnionej potrzeby oraz w celu zapewnienia bezpieczeństwa kontrolującym, zobowiązane są, na wniosek właściwego urzędu pracy, do udzielenia stosownej pomocy.
3. Rada Ministrów określa, w drodze rozporządzenia, organizację i tryb przeprowadzania przez urzędy pracy kontroli oraz zasady współdziałania z innymi organami.

Art. 62.

Prezes Krajowego Urzędu Pracy przedstawia ministrowi właściwemu do spraw pracy do końca pierwszego kwartału roku zbiorcze wyniki przeprowadzonych w roku poprzednim kontroli oraz ocenę przestrzegania przepisów ustawy.

Rozdział 9**Odpowiedzialność za wykroczenia przeciwko przepisom ustawy****Art. 63.**

1. Kto zatrudnia lub powierza wykonywanie innej pracy zarobkowej bezrobotnemu nie zawiadamiając o tym właściwego powiatowego urzędu pracy,
podlega karze grzywny.
2. Tej samej karze podlega bezrobotny, który podjął zatrudnienie, inną pracę zarobkową lub działalność przynoszącą dochód bez powiadomienia o tym właściwego urzędu pracy.

Art. 64.

1. Kto zatrudnia lub powierza wykonywanie innej pracy zarobkowej cudzoziemcowi bez zezwolenia i zgody, o których mowa w art. 50 ust. 1, lub na innym stanowisku albo na innych warunkach niż określone w zezwoleniu i zgodzie, podlega karze grzywny.
2. Tej samej karze podlega cudzoziemiec nie posiadający karty stałego pobytu lub statusu uchodźcy w Rzeczypospolitej Polskiej, który podjął zatrudnienie lub inną pracę zarobkową bez zgody starosty.

Art. 65.

1. Kto bez wymaganego upoważnienia prowadzi pośrednictwo pracy albo kieruje obywateli polskich do pracy za granicą u pracodawców zagranicznych,
podlega karze grzywny.
2. Tej samej karze podlega, kto prowadząc pośrednictwo pracy lub kierując obywateli polskich do pracy za granicą u pracodawców zagranicznych:
 - 1) pobiera od bezrobotnego lub innych osób poszukujących pracy dodatkowe opłaty nie wymienione w art. 47 ust. 2 pkt 8, lub
 - 2) osiąga zysk.

Art. 66.

Kto:

- 1) nie dopełnia obowiązku opłacania składek na Fundusz Pracy lub nie opłaca ich w przewidzianym przepisami terminie,
 - 2) nie zgłasza wymaganych przepisami danych lub zgłasza nieprawdziwe dane mające wpływ na wymiar składek na Fundusz Pracy bądź udziela w powyższym zakresie nieprawdziwych wyjaśnień lub odmawia ich udzielenia,
- podlega karze grzywny.

Art. 67.

Kto udaremnia lub utrudnia przeprowadzenie kontroli przestrzegania przepisów ustawy,
podlega karze grzywny.

Rozdział 10**Zmiany w obowiązujących przepisach****Rozdział 11****Przepisy przejściowe****Art. 73.**

4. Prawo do zasiłku i innych świadczeń przewidzianych dla bezrobotnych ustaje z dniem utraty statusu bezrobotnego.

art. 72 pominięty -
tekst w obwieszcze-
niu
art. 68-71 pominięte -
tekst w obwieszcze-
niu

Art. 73a.

Okresy zatrudnienia obywateli polskich w byłej Niemieckiej Republice Demokratycznej i w byłej Czechosłowackiej Republice Socjalistycznej na podstawie umów i porozumień międzynarodowych, przypadające przed dniem 1 grudnia 1991 r., traktowane są jak okresy zatrudnienia w Państwie Polskim w zakresie uprawnień pracowniczych oraz w rozumieniu przepisów o zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin, o ubezpieczeniu społecznym oraz o świadczeniach pieniężnych z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych.

w art. 73 ust. 3 skreślony, ust. 1 i 2 - teksty w obwieszczeniu

art. 74 i 75 pominięte

Art. 73b.

1. Okres urlopu bezpłatnego udzielonego pracownikowi na okres skierowania do pracy za granicą na podstawie rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 27 grudnia 1974 r. w sprawie niektórych praw i obowiązków pracowników skierowanych do pracy za granicą w celu realizacji budownictwa eksportowego i usług związanych z eksportem (Dz.U. z 1990 r. Nr 44, poz. 259, z 1991 r. Nr 78, poz. 346 i z 1993 r. Nr 99, poz. 452), a także przypadający bezpośrednio po zakończeniu tego urlopu okres niezdolności do pracy z powodu choroby lub odosobnienia w związku z chorobą zakaźną - wlicza się do okresu pracy, od którego zależą uprawnienia pracownicze, jeżeli pracownik podjął zatrudnienie u macierzystego pracodawcy w terminie przewidzianym w tym rozporządzeniu.
2. Okres zatrudnienia za granicą pracownika, który nie pozostawał w stosunku pracy przed skierowaniem do pracy za granicą na podstawie rozporządzenia, o którym mowa w ust. 1, jest traktowany jak okres zatrudnienia w Polsce w zakresie uprawnień pracowniczych. Dotyczy to także pracownika, któremu udzielono urlopu bezpłatnego na okres skierowania do pracy za granicą, a który nie podjął

pracy u macierzystego pracodawcy po zakończeniu pracy za granicą lub podjął pracę u macierzystego pracodawcy, lecz po upływie terminu przewidzianego w rozporządzeniu, o którym mowa w ust. 1.

Art. 76.

Ilekoć w dotychczasowych przepisach jest mowa o:

- 1) rejonowym urzędzie pracy – należy przez to rozumieć powiatowy urząd pracy,
- 2) staroście – należy przez to rozumieć przewodniczącego zarządu miasta w miastach na prawach powiatu.

Rozdział 12

Przepisy końcowe

Art. 77.

Traci moc ustawa z dnia 16 października 1991 r. o zatrudnieniu i bezrobociu (Dz.U. Nr 106, poz. 457, z 1992 r. Nr 21, poz. 84 i Nr 78, poz. 394 oraz z 1994 r. Nr 43, poz. 165 i Nr 108, poz. 516).

Art. 78.

Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1995 r.